

A Message from The Principal

As we come to the close of the closure of the academic year 2082, I write to you with a deep sense of gratitude, pride, and reflection. This year has been a remarkable journey one made meaningful through the unwavering trust and support of our parent community. Your partnership with the school has been invaluable, and together, we have continued to nurture an environment where our learners can truly thrive.

Education is never a one-sided effort. It is a shared commitment between school and home keeping our learners at the centre and it is heartening to see how this collaboration has positively influenced the academic growth of our learners. Our academic team has worked with dedication, care, and perseverance to ensure that every child progresses meaningfully. At the same time, your involvement as parents in guiding, encouraging, and supporting learning at home has played an equally crucial role. This synergy is what truly brings learning to life.

As we reflect on the year, we celebrate many "glows" while also identifying our "grows." In academics, we have strengthened our approaches to ensure deeper understanding and engagement. In sports, this has been a year of significant expansion and vision. We have broadened our sports arena in a big way, creating more opportunities for participation and excellence. With the addition of national-level coaching expertise, we are excited about the coming academic year, where our sports program will become even more refined, inclusive, and impactful.

Our flagship experiential learning events stood out as true highlights of the year. The International Drama Festival, Orchestra performances, Kathmandu Art and Literature Festival, and Pi Day celebrations were not only vibrant and enriching but also reflected the creativity, confidence, and collaborative spirit of our learners. What made these events even more special was the enthusiastic participation of our parent community. Your presence, encouragement, and contributions added immense value and warmth to these experiences.

The Parent Academy initiative also proved to be highly fruitful. It was inspiring to witness so many parents stepping forward as resource persons, sharing their expertise and real-world knowledge with our learners. This kind of engagement strengthens our community and enriches the learning experience in ways that go far beyond the classroom.

I would like to extend my sincere appreciation to our dedicated teachers and administrative staff. Their tireless efforts, commitment, and belief in our shared vision have been the backbone of all that we have achieved this year. Every success we celebrate today is a reflection of their hard work and passion. Most importantly, I wish to acknowledge our learners the heart of our school. Their enthusiasm, curiosity, resilience, and willingness to learn have been truly inspiring. It is especially gratifying to see how they continue to embody the values of the school not only in their academic pursuits but also in their behavior and interactions.

This year, we will be proudly celebrating the graduation of 34 learners who now stand at an important milestone as they prepare to appear for their SEE examinations. As they step into a new chapter of their lives, we send them forward with our very best wishes. They leave us not only with knowledge but with the skills, values, and confidence needed for life. We are certain that they will continue to grow as lifelong learners and make meaningful contributions wherever they go. We sincerely thank all our parents for your constructive feedback and thoughtful suggestions throughout the year. Your insights help us reflect, improve, and grow as a learning community. We deeply value this open and supportive dialogue, and we remain committed to doing our very best to meet your expectations while continually enhancing the quality of education and experiences we provide for our learners.

We look forward to welcoming you all back with renewed energy and excitement in the next academic session.

With warm regards and best wishes,

Junita Karki
Principal

Editorial Board

EDITOR:
Apsara Pathak
(Nepali)

EDITOR:
Hem Kumari Subedi
(Nepali)

EDITOR:
Omkar Thapa
(Nepali)

EDITOR:
Prasanna Khanal
(English)

EDITOR:
Asmita Limbu
(English)

My Likes and Dislikes

Aavyashree Singh
Grade 1 (Arun)

My favorite hobby is swimming. I love to swim. I like it because I can splash the water. I usually swim in the afternoon. I like to swim with my friends. Swimming makes me feel cool and fresh.

There is one thing I don't like to do. I don't like to play in the burning, hot sun. I do not like it because I feel hot. Once I played out in the sun but I got red and sweaty. Ever since then I have not liked playing in the sun.

My Grade Two

My special and unforgettable memory of grade two is full of happy moments. Every corner of our classroom is special to me. I remember sitting at my desk, reading and writing everyday. I love the place where we put books and crayons. My friend's circle made school very fun. We laughed, played and helped each other in class. Sometimes I wonder whether my friends will be in grade 3 or not. I will miss them if they are not there. My teachers are very kind and caring. They taught us many new things every day. They also encouraged us to do our best. One of the happiest days was sports week. I ran in the races and played games with my friends. Everyone cheered loudly and I felt very proud. I also remember getting merit cards for my good work. My parents were very happy when I brought them home. I received achievements and certificates for dramas, story telling, ICT presentation. All these moments made grade 2 very special. I will always remember my friends, my teachers and all the fun activities. Grade 2 gave me many happy memories that I will never forget.

Helli Bharati

Grade 2 (Sunkoshi)

Avlynn Bhandari
Grade 3 (Trishuli)

A Day in My Life

Shreeyansh Karki

Grade 1 (Tamur)

On 25th February, I attended my brother's wedding. I wore Nepali Daura Suruwal for the ceremony. I danced to the music and ate very tasty food. We clicked many pictures and met many friends and family members.

We stayed very late that day. My friends and I laughed, jumped, and played together. I had a lot of fun that day.

My ICT Journey

This year in ICT our class explored diverse topics like online safety, digital responsibility, and creating professional documents. I particularly enjoyed mastering the PowerPoint, which turned my creative ideas into engaging presentations. These skills have been incredibly helpful for organizing my school assignments and staying secure online. Overall, my ICT journey has left me feeling confident and curious to learn more about how technology shapes our world everyday.

Suvyog Bhattarai

Grade 4 (Narayani)

A Day at the Aviation Museum

Shrinika Paudel

Grade 1 (Tamur)

Today it was our field trip. We went to the Aviation Museum. At the Aviation Museum, we saw a big plane. We went inside the plane. There were many small planes inside the big plane. There were many seats in the plane. We sat in the pilot's seat one by one. It felt like being a pilot! We went outside, ate bananas and played. Then we came back to school. I enjoyed it a lot.

A Favourite Moment In Our Classroom

Aadvik Neupane

Grade- 2 (Sunkoshi)

One of the happiest moments was when N.K sir said that I was the best at Math in the grade. I was joyful to hear this. I thought I never deserved this. I never knew this was meant for me. But after answering questions and passing a Quiz I got it. At that time I was good at Math. I knew everything my teacher said and I think I still am. I was laughing in excitement for the rest of the period. This was a really great feeling for me. I was proud of myself the whole day. I thought I was a genius. At last, I got a batch that said 'Math Magician'. I am super grateful for this. It was the best day ever.

Excursion To B.P Koirala Memorial Museum

The educational visit to B.P Koirala Memorial Planetarium and Science museum held on 13th February, 2026 was the most exciting and happiest moment of mine from school. We went there after having our morning brunch via school bus with teachers, sisters, and classmates. We saw so many interesting science exhibits such as physics, electricity experiments, space science, astronomy information, machines, simple scientific models, robotics demonstrations, 3D science theatre and humanoid robot displays. Since, Robotics was my favourite topic, I learned so many things and still remember it. After visiting the museum we had some yummy and healthy snacks there. Then we returned back to school. I want to visit there again in the near future.

Vinayak Giri

Grade 2 (Sunkoshi)

The Flying Bus Mystery

Saanvi Mishra
Grade 3 (Trishuli)

One bright sunny day, a clever detective named Sam was walking along the beach. The waves were going "whoosh... whoosh..." as they hit the shore. The sea was as blue as the sky, and the sand felt as warm as a soft blanket under Sam's feet.

Sam was enjoying the peaceful sound of the sea when suddenly he heard a loud "VROOOOOM!" in the sky. Startled, he quickly looked up. To his surprise, he saw something very strange. It was a big bus flying above the sea like a giant bird!

Sam was surprised! "How can a bus fly?" he wondered. Sam carefully watched the bus and listened closely. The engine went "buzz... buzz...". After looking carefully, he noticed that the bus had hidden wings and a secret engine.

The clever detective quickly solved the mystery. The flying bus was a special bus made for traveling in the sky!

Everyone at the beach was amazed by Sam's discovery. They clapped their hands and cheered "clap clap!" for the clever detective.

Sam smiled proudly. Another mystery had been solved!

The Water Cycle

The warm sun warms up rivers,
Lakes, and seas.
Water rises up with the breeze.
Evaporation takes it high,
Turning water into clouds in the sky.
Clouds grow dark, heavy, and grey,
Raindrops fall, they love to play!
They fill the rivers, ponds, and streams,
Flowing gently, like in our dreams.
Water flows and flows again
Through plants, the ground, and back to the rain.
The cycle spins-it never ends,
Nature's life on it depends.

Khushi Shah
Grade 5 (Seti)

The Golden Fish

Sajal Nepal
Grade 4 (Narayani)

There once was a fisherman who liked to catch rare fish. One day, he saw a golden fish, and it made him very excited. He placed his fishing rod in the pond. It took a long time, but he finally caught the fish. When he took it out of the water, it began to magically talk, which shocked the fisherman.

The fish said, "If you let me go, I will help you."

The fisherman did not believe the fish. However, he felt sad about eating it, so he decided to let it go.

Many weeks later, the fisherman went out to get a cup of coffee. However, he had forgotten his wallet. To his surprise, the shopkeeper said, "Someone has already paid for your drink, sir."

This made the fisherman think of the golden fish.

The Kind Farmer

Mayashmi Adhikari
Grade 3 (Marshyangdi)

Once upon a time, there was a kind farmer who lived in a village. One day he felt very hungry, so he went to a store to buy some food. While looking around, he saw some beautiful red apples. They looked shiny and very juicy. "These apples look delicious!" he said happily. So he bought a kilo of apples and went home.

At home, he washed the apples and ate a couple of them. They looked very shiny, as shiny as the stars. But the taste was a little strange. After some time, he started to feel very sick. His stomach hurt and he began vomiting. His family quickly took him to the hospital.

At the hospital, the doctors checked the apples carefully. They found that the shiny layer on the apples had poison on it. The farmer was shocked. The apples looked beautiful, but they were not safe to eat.

Moral: Not all shiny and good-looking food is healthy for us.

My Imaginary Friend

Evani Neupane
Grade 2 (Tinau)

There was a day, all my siblings were busy. I had nothing to do, no one to play with. I started getting bored. I tried to sleep but I couldn't. I was so bored until one day I got an idea. "An imaginary friend".

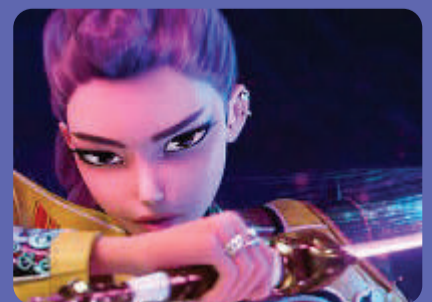
I first thought my friend was going to be a she or a he. I also started thinking of a name. At last everything was settled. My friend's name was Aashna Kharel. I knew she would be a friend I would love. We played a lot and I mean a lot to her. Then we started to talk about each other's schools. After that we started running around the room. We jumped and even made a best friend dance. But, then I felt like something wasn't right. I wasn't playing and dancing with a friend. I was all just the air. But, then I remembered she is just the air yet she became special to me. Aashna may be an imaginary friend but is still a friend. Since then, I've never felt lonely again. I will remember her whenever I need to. My forever imaginary friend "Aashna Kharel".

Into the Sea

Olivia Thapa
Grade 2 (Tinau)

I know all the fish in the sea
Also the Orca that I have seen
Orcas know how to be clever
And the goldfish is a fish forever
Into the sea

Debate, Quizzes & Fun: My Worlds Scholars Cup Experience

On February 1, 2026, I got the opportunity to participate in the regional round of the World Scholar's Cup. At first, I felt both excited and nervous at the same time. I was excited to experience what happens in WSC since it was my first time participating, but I was also nervous because I lacked clarity in my speech. I feared that I might embarrass myself while speaking. On Day 1 of WSC, I arrived at my school in the morning and, along with other junior and senior scholars from my school, traveled to the host school by bus. After arriving, we were assigned our teammates and team IDs. Following breakfast, we headed to the auditorium for the briefing session. After the session, the debate rounds began. At the start, I was extremely nervous, and I could feel every heartbeat. However, I calmed myself and entered the debates with the determination to win. Unfortunately, I did not win any debates, but the experience still taught me valuable lessons. After the debate rounds, the writing events began. On Day 1, we had Collaborative Writing and the Scholar's Challenge. In Collaborative Writing, participants could create different forms of creative work such as an essay, comic, story, or illustration. I chose to write an essay and was awarded a silver medal for my work. The Scholar's Challenge consisted of answering multiple-choice questions on an OMR sheet. Participants were allowed to mark multiple answers if they were unsure about the correct answer. I performed decently in this section, although I did not win a medal. On Day 2, my team performed well in the Scholar's Bowl, and we earned a team silver medal. By the end of the competition, I also managed to get my spot on the global round through additional qualifiers by the end of the competition.

After taking part in the World Scholar's Cup, I came to know that preparation and self-assurance are essential for success in such events. Despite my difficulties during the debates, the experience inspired me to sharpen my critical thinking and public speaking abilities. I'm now more committed to practicing debating and competing in similar events in the future. I was inspired to push myself further and leave my comfort zone by this experience.

In conclusion, I had a memorable and worthwhile experience taking part in the World Scholar's Cup. It gave me the chance to push myself, pick up valuable life lessons, and make new friends from various schools. Even though I didn't get all the outcomes I had hoped for, the competition gave me a better understanding of my advantages and disadvantages. I think this experience will help me develop even more and better position myself for opportunities in the future.

Samridh Bhandari
Grade 9 (Babai)

A Mouse

*There is a mouse
In my house
He is black
And he hops on my back
He hides under a mat
He likes to sit on the bat.
There is a mouse
In my house.*

Misha Basnet
Grade 2 (Tinau)

An Open Letter To Nepali Youth

Nov 26, 2025
Wednesday
Imperial World School
Kathmandu

Dear Nepali Youths Who Are Living Abroad,

It's been a while since I last wrote to you. How are you? I hope you and your family are doing wonderfully back in the United States or Australia. I wanted to share my thoughts about the migration of Nepali youth to foreign lands.

In Nepal, migration has become a major issue, in my opinion. Many young Nepali people go abroad in search of better opportunities, whether for jobs, studies, or other prospects. Nepal is still considered an underdeveloped country, and I feel that for Nepal's development, it would be wonderful if more youths stayed here and contributed to improving our nation.

I know you also went to America or some far away country for a better life, and I'm not trying to force you to come back. However, the development of our country is in our hands, and if we work together, we may not need to leave Nepal to achieve a good life. Every day, millions of youths leave the country, and unfortunately, it affects the progress of our nation.

Of course, there are some advantages to Nepali youths going abroad. As you mentioned months ago in your facebook posts, which has inspired many of your friends to visit Nepal now and then to learn about our culture, take pictures around temples. That's actually a positive aspect, as it can help improve the economic and cultural exchange between countries but it's also taking away many of the young people.

Finally, I would like to say that the future of our country is in our hands. We all need to stand together and work on developing our homeland. I look forward to receiving a letter from you with your thoughts about migration.

That's all for now. Thank you!

Yours truly,
Rochelle Sundas
Grade 8 (Indrawati)

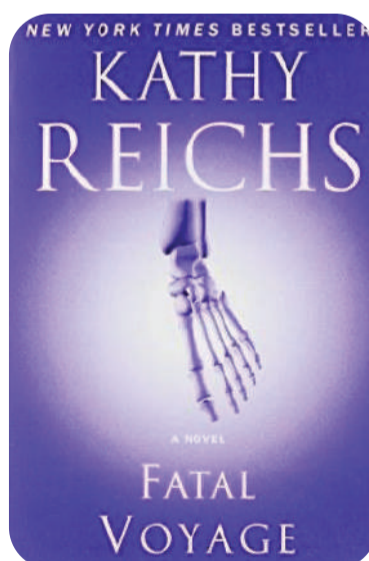
Book Review: Fatal Voyage

Fatal Voyage is a mystery novel by Kathy Reichs about a scientist named Dr. Temperance Brennan. She studies bones to help solve crimes. One day, a plane crashes into the ocean and many people die. Dr. Brennan is asked to help find out what really happened.

She goes to a small island where the parts of the plane are found. She also examines the bodies and bones of the victims. Soon, she discovers strange clues. It begins to look like the crash was not an accident. Someone may have caused it. Dr. Brennan works very hard and faces danger. Some people do not want her to discover the truth. Still, she continues investigating. In the end, she finds out who was behind the crash.

I liked this book because it was exciting and full of mystery. It made me want to keep reading. The story was a little scary but very interesting. I would recommend this book to people who like crime and detective stories.

Dakshayani Khadka
Grade 8 (Indrawati)

Mandala Art

Saizmine Basnet
Grade 7 (Mechi)

Mandala art is a geometric configuration of symbols. I was introduced to mandala art in my exploratory class in Quarter 2 by our English teacher. Since then, I have felt a deep connection to mandalas. Mandalas are spiritual and are also connected to religion.

In the recent mandala I made, I started by thinking of something like a detailed semicircle with many patterns. I named it 'Samhithi', which means a balance of colors, patterns, and symbols. It has more than 70 layers that include semicircles, petals, curves, and colors, making it very detailed. When viewed from a distance, it looks really beautiful. The colors such as blue, green, red, and yellow symbolize a peacock. The peacock has always been my favorite bird since childhood, and I have also connected many of my patterns with it.

This shows how colors also have great importance, as it reflects some influence from Tibetan art and thangka art. This mandala had been an idea that stayed in my mind for a long time. When I decided to create it, I had already seen many thangka paintings that were very detailed, and I got inspiration from them.

My experience of drawing mandala art has been very enjoyable. I usually start my mandalas as a small structure and slowly expand them into a bigger one. The patterns simply come to my mind, and I express them in my own way. Drawing mandalas is a way of expressing my feelings. The colors also represent things I like and even reflect how my day has been. Each pattern represents a new day and expresses a part of my life.

Journey To Build Character

Arya Neupane
Grade 10

On 17th February 2025, we left for our trip to Poon Hill, and it became one of the most unforgettable experiences of my life. We travelled to Pokhara by bus. The seven-hour ride was full of excitement. We danced, sang songs, made lots of noise, and stopped at different places to eat snacks. The journey itself felt like a celebration.

After reaching Pokhara, we changed buses and headed towards Tikhedhunga, where we stayed for our first night. Everyone was tired but still very excited. After dinner, we danced a lot and played UNO together. The laughter and fun made the cold evening feel warm and special.

The next morning, we had breakfast and began our trek towards Ghorepani. The journey was very challenging because we had to climb nearly 3,000 stairs. Our legs were hurting, and we were exhausted, but no one gave up. We kept motivating each other and finally reached Ghorepani around 6 in the evening. That night, we had a BBQ, clicked many pictures, and enjoyed the peaceful mountain atmosphere.

On the third day, we woke up very early to hike to Poon Hill to watch the sunrise. It was cold and dark, and we hadn't even eaten breakfast yet. The walk felt difficult, but when we reached the top and saw the sun slowly rising behind the mountains, it felt magical. The beautiful view made all the hard work worth it.

After returning and having breakfast, we left for Tadapani. The trek took around eight hours. Along the way, we took pictures, talked, laughed, and even played in a river. In Tadapani, we once again enjoyed the amazing views and ended the day with dancing and fun.

On the fourth day, we walked down to Ghandruk, where we had lunch and interacted with the local people. It was interesting to learn about their lifestyle. Later, we returned to Pokhara by bus. After freshening up at the hotel, we went to Lakeside and enjoyed a rollercoaster ride.

On the last day, we went boating on Phewa Lake. The calm water and beautiful mountains made it a peaceful and perfect ending to our trip. Soon after, we returned to Kathmandu with tired bodies but happy hearts.

This trip taught me that even the hardest journeys can give the best memories. It taught me teamwork, patience, and the importance of friendship. I will always cherish the memories we made together.

Educational Exposure and Learning Exchange Program

Ashna Shrestha
Grade 7 (Mechi)

Hattigauda, Kathmandu, February 27-28

On 27th and 28th February, the students of Imperial World School participated in an Educational Exposure and Learning Exchange Program with Shree Janak Madhyamik Vidhyalaya.

The students of Grades 7-9 from Imperial World School as well as the students of Grades 6-11 from Janak Madhyamik Vidhyalaya participated in this program. On Day 1, the program started around 9:40 a.m. Meanwhile, we were practicing our drama on the topic 'Child Marriage', which is one of the problems still happening in society. Around 10:00 a.m., we went for lunch. After that, we got ready for our English session, where I learned many things about how the English language started in Nepal and in other countries.

After the session, we had a friendly match between both schools. We also played UNO while enjoying the match. Since our learning exchange program was in the evening, we practiced throughout the day. Around 4:00 p.m., we had our snacks and headed towards ISKCON Temple, Budhanilkantha. As it started getting dark, we headed back to school to perform. Everyone's performance was very good, and we all learned something from each other. After that, we had barbecue and dinner. To end the day, we set up our tents and slept.

The next day, around 7:00 a.m., we went to Tarebhir for breakfast. We attended a yoga session, and an art session. After that, we went hiking to collect water samples and test their pH levels. We then came back to school and made a presentation about what we did throughout the trip. Around 5:00 p.m., we went home.

In conclusion, all the students had a lot of fun, and I hope these kinds of programs continue to happen in the future.

The Dragon's Wish

Long ago, hidden deep in the Shimmering Peaks, there lived the last of the Starfire Dragons; creatures born of starlight and flame. This dragon's name was Auren. Unlike the fearsome legends told in the villages below, Auren was gentle, wise, and desperately lonely.

Every year, on the night of the Celestial Bloom, when the sky unfurled its brightest constellations, Auren would climb the highest mountain and whisper a single wish into the wind:

"Let me not be the last."

For centuries, his wish echoed into the stars, unanswered. But one year, something changed.

That night, as Auren unfurled his great wings under the silver moon, a single star fell, not like the others that burned and vanished, but one that landed softly in a nearby glade. Curious, Auren followed the trail of light until he found a small child sleeping inside a crater, wrapped in a blanket of feathers and glowing softly with warmth.

The child woke and looked up at Auren, unafraid.

"Are you the one who wished for me?" she asked.

Auren blinked, stunned. "You came from the stars?"

She nodded. "I am Lyra—a wish born of longing. You asked not to be alone, so the sky sent me."

Years passed, and Auren raised Lyra as his own. She learned the dragon tongue, how to weave fire into song, and how to read the sky like a map. But she was not like other humans, her eyes held galaxies, and her laughter made flowers bloom even in winter.

One day, Lyra stood atop the mountain where Auren always made his wish. She placed her hand on his scales.

"Now it's my turn to wish."

Auren tilted his great head. "What could you wish for?"

She smiled. "For dragons to return. Not just one, a world where you are no longer a story fading in the wind."

She whispered to the stars, and the wind shifted.

From distant lands, egg-shaped meteors began to fall. From deep, forgotten caves, ancient hearts began to beat again. The world stirred with magic once more.

And Auren?

He was no longer the last.

Sataksi Rana Chhetri

Grade 4 (Rapti)

World Scholar's Cup 2026

Arshi Khanal

Grade 7 (Mechi)

World Scholar's Cup is an international academic competition where students work in teams and compete in events like debate, collaborative writing, scholar's bowl, scholar's challenge, etc. It happens every year starting with a regional round from which teams are selected to move onto the global rounds which then leads to the finals called 'Tournament of Champion'. It happens in many countries around the world. It takes place to encourage learning beyond normal school subjects.

The World Scholar's Cup provides an opportunity for a fun, competitive, and friendly platform for students to learn advanced skills like debating and critical thinking. On the first day of the World Scholar's Cup, we arrived at Premier International School for regional round where we started the morning with collaborative writing, followed by the opening ceremony. During the ceremony, we were oriented about the entire program. After that, we participated in the

LEARNING THROUGH DIFFICULT TIMES

The fourth quarter of this school year has been one of the most challenging yet meaningful periods for me. After the winter break, an unfortunate injury caused me to miss almost a whole month of school. Being absent for such a long period made the beginning of the quarter quite stressful. When I returned, I had to deal with a large amount of missed work while also preparing for the upcoming exams. Balancing these responsibilities required a lot of effort, focus, and determination. Even though the times were difficult, the experience taught me the importance of staying committed and not giving up when things become overwhelming.

During this quarter, I was still able to learn many interesting and useful topics. In science, I studied about tissues, the ones that make up our body. In Social Studies, I explored history and learned about global events and news, which helped me better understand the relationships between countries and important world events. In Maths, I learned about limits, a concept that was sometimes confusing but also very interesting once I began to understand it. I also gained knowledge about taxes in our daily lives and how they contribute to the functioning of a country. Although I missed part of the lessons, catching up and reviewing the topics carefully allowed me to strengthen my understanding.

One of the most memorable parts of returning to school was reconnecting with my friends. After being away for weeks, simply talking, joking, and sharing stories during breaks felt surprisingly refreshing. Those moments helped reduce my stress and reminded me how important friendships are during school life. At the same time, the pressure of upcoming exams and unfinished work made this quarter quite tiring. There were many days when I had to put in extra effort to complete assignments and revise lessons I had missed earlier.

Despite the challenges, this quarter has helped me grow both academically and personally. I have learned to study more consistently, manage my time better, and stay focused even when I feel tired or stressed. Recovering from my injury has also required patience, which has taught me to take things step by step and not rush the process. Looking back, the fourth quarter has passed much faster than I expected. It is surprising to realize that the school year is almost over and that I will soon be moving on to Grade 10. Although this quarter was stressful, it has been an important learning experience that has helped me become a more responsible and determined student.

Keshav Agrawal:

Grade 9 (Gandaki)

Scholar's Challenge, which, in my opinion, was the most difficult part of the day. Later, we took part in a team debate with participants from different schools. Following the debate, the first day of the event came to an end.

On the second day, we headed to Nepal Academy Hall and began with a small challenge of balancing alpacas. Soon after, we participated in the Scholar's Bowl. In the middle of the event, we attended the Alpaca Adoption Ceremony. Once the round was completed, we had lunch. Later, we enjoyed the Scholar's Show, where songs such as "What Makes You Beautiful" by One Direction and "Toxic Till the End" by Rosé were performed. The closing ceremony then began around 7 p.m., where we received our medals and trophies. It concluded at 9:30 p.m., after which we all returned home.

Overall, the whole event was wonderful and we made new friends, learned new skills and won many medals. Overall, the event was the highlight of my year with memories. I will carry with me for the rest of my life. I would not want to change any part of this event and I hope to participate again next time.

My Literature Festival Experience

Priyanjali Sherchan
Grade 9 (Babai)

The literature festival was a long-awaited event on my list. Children from almost all grades could participate and create attractions out of their classrooms. In Grade 9, we had two games related to Stranger Things and Harry Potter. I was helping with the Stranger Things attraction along with some of my friends from Grade 8. We decided to call our attraction THE STRANGER GAMES.

On the first day of the festival, we were mostly occupied with sessions that were quite interesting, so we couldn't really let people play games, especially because the crowd was gathered near the food stalls. Overall, the first day was packed with people going to food stalls, attending sessions, watching fun performances, and buying paintings.

Moving on to the second day of the festival, we had sessions as usual, but things became more lively afterward. Along with the food stalls, there were face-painting stalls, book and canvas painting stalls, and anime/football stalls. Once we were finally free, I went straight to the books and painting stalls, as they were the first things that caught my eye. I decided to buy two books for my mum and, for myself, a tiny painting with beautiful pink roses, which brightened

my mood after being in the auditorium for so long.

While I was sitting down to eat food from the food stall, two friends from Grade 8 came up to ask if I wanted to buy any manga. I bought Chainsaw Man, Volume 11, since I had read the previous volumes. After finishing some French fries and sausages, I went to manage THE STRANGER GAMES. Since we had some technical difficulties with the light board, I decided to improvise with an alternate idea. I used some boxes and the stones

we had made and turned it into a tossing game, where participants answered Stranger Things-related questions at the end. With the help of my friend, we set everything up, and soon students and some teachers began coming in. By the end of the day, I was glad that the games ran smoothly.

In the end, I learned a lot. Most importantly, I realized that anything is possible when you put your mind to it. I brought home three books, a small painting, Pokémon cards, and a happy soul. Overall, I made many memories and discovered new things about myself.

A Memorable Literature Festival

Nimsa Thapa
Grade 9 (Babai)

A literature festival is an event where people celebrate stories, books, writing, and creativity. Our school has been organizing its literature festival, called KALF, for the past three years. This festival gives students the chance to learn more about literature and participate in fun and creative activities. This year, I had the opportunity to attend the festival, and it turned out to be a very memorable and interesting experience.

On the first day, the festival began with an opening ceremony. We watched several performances and listened to students sharing the stories they had written, which were published in the school book. It felt inspiring to see students proudly presenting their work.

After that, we attended a session by a Nepali author who explained how stories are written and how writers develop their ideas. Later, a dramatist conducted an interactive session about the important elements of drama. During this activity, my friends and I worked on creating sound effects for a drama scene, while other groups focused on costume design and script writing. After the sessions ended, we had some free time to explore different stalls around the festival.

The second day of the festival was also very interesting. We attended two Nepali sessions where the speakers talked about the importance of literature and encouraged students to keep reading and writing. Although they were more like motivational talks, they still made me think about how literature helps us understand emotions and ideas better. We also had an English session on story writing. This session was interactive and taught us how adding sensory details, like sights, sounds, and feelings, can make a story more vivid and engaging.

One of the most exciting parts of the second day was hosting our own game stall. Our group created an escape room game, and it was fun watching other students try to solve the puzzles. We also visited other stalls and enjoyed the creative activities there.

Overall, the literature festival taught me a lot about writing, teamwork, and creativity. It also helped me appreciate literature more. This experience made me feel more confident and inspired to keep exploring stories and ideas in the future.

Deserted

Amig Budha
Grade 7 (Karnali)

In desert's wrath, I lost my way,
Sun-beaten paths and mirage days.
A sandstorm laughed,
Then stole my sight away.
While thoughts of home burned bright inside,
I dug deep with grit and pride,
And found a rhythm in the chase
A steady pulse, a steady pace.
I saw someone, dark as brown,
I lit up with hope, then frowned.
I asked him for the way,
He left me in dismay.
He told me there was no going back.
So, I kidnapped him because of that.
He thought hard with all his might,
But I lit him on fire through the night.

The Journey

Aarosh Adhikari
Grade 7 (Karnali)

The road was long, the sky was wide,
With just my stuff and hope as guide.
I crossed long roads, faced the nights,
I chased my dreams with all my might.
Thunder struck hard, but I held on
Till fear and doubt were finally gone.
And at the peak, I came to see,
The road itself that I could see.

I met the sun on mountain high
Golden light across the sky.
Each breath I took was new and true,
The world was big, my heart knew too.
I walk these paths where fear have been,
Carrying all I have felt within.
Each mile I go, each mark, each scar
Shows me the truth of who we are.

A Quarter Of Growth And Learning

Diya Gautam
Grade 9 (Babai)

The fourth quarter of this academic year has been both challenging and meaningful for me. As the final quarter of the year approaches, it feels more important because our final examinations are near. I have become more aware of my responsibilities as a student, and I am trying to use my time more wisely. This quarter has helped me realize how important consistency and hard work are for success.

Academically, this quarter has been quite busy. Teachers have been finishing the syllabus and revising important lessons for the final exams. At times, I felt stressed because of tests, homework, and my habit of constantly procrastinating. However, these challenges have taught me how to manage my time better and stay disciplined. Revising regularly has helped me understand difficult subjects more clearly.

Personally, this quarter has helped me grow in many ways. I have become more focused and responsible towards my studies. I have learned that success comes from consistent effort and patience.

Even though there were stressful days while preparing for my final exams, overall, this quarter has been a time of learning, improvement, and self-development. I hope to finish the academic year with positive results.

THE ART OF LETTING GO

The Class of '26
Angel Sattar
Grade 10 (Bhotekosi)

As the last chapter of our schooling comes to an end, the backpacks suddenly don't feel as heavy as they once did. Instead, the silence of our empty classroom feels heavier than any textbook ever could. I still remember the very first day I entered this class with fear and nervousness, wondering if I would ever be able to meet all expectations and make myself proud. Now that the day I once thought was so far away has finally arrived, I kind of wish the clock would stop for a moment.

The journey through Grade 10 wasn't always easy. The late-night struggles over piles of papers, the sacrifice of sleep to submit assignments on time, and the challenge of maintaining satisfactory grades throughout the year were obstacles that truly tested my limits. Yet, looking back, they were more than just hurdles; they were the moments that taught me how to overcome the voice in my head that once convinced me I wasn't enough. I realized that one bad grade, a few mistakes, or a rough week isn't the end of the world, but rather a chance to start again.

This year gave me a harsh reality check about how an individual's growth often happens outside their comfort zone. I was supported by the people around me who made the hardest days feel lighter and gave me another reason to keep going. Most importantly, I learned that taking care of my peace of mind and balancing stress teaches patience and shapes who we become. It has helped me grow into someone who finally understands the importance of progress over perfection.

To wrap it all up, leaving Grade 10 and moving on to a new chapter of life—unsure of what lies ahead—feels bittersweet. I will deeply miss the loud hallways where our laughter still echoes, the chaotic energy of our cafeteria, and my old desk that somehow always felt comforting. However, I am happy to leave with a box full of memories and a piece of IWS that I will always carry with me.

Thank you, one last time, to all my friends and teachers for being part of my favorite story; one that I will cherish forever.

the top. Reaching there filled me with pride. That climb taught me that even the hardest challenges can be overcome with determination and teamwork.

Day Three: Sunrise at Poonhill

The third day was the highlight of the trek. We woke up early and hiked to Poonhill to witness the sunrise. As the sun slowly rose behind the mountains, the sky turned shades of orange and gold. The view of the Annapurna and Dhaulagiri ranges was breathtaking. In that quiet moment, I felt grateful to be surrounded by such natural beauty and such wonderful friends.

After enjoying the sunrise, we trekked toward Tadapani. This part was mostly downhill, which made it much more fun and relaxing compared to the previous day's climb. We laughed, took pictures, and enjoyed walking through forests and scenic trails. It was a perfect balance of adventure and enjoyment.

Day Four: Ghandruk and Fun in Pokhara

On the fourth day, we walked to Ghandruk, a beautiful traditional village with stunning mountain views. From there, we traveled back to Lakeside Pokhara. After days of trekking, it felt amazing to return to the city. In the evening, we visited Pokhara Disneyland and enjoyed the rides. It was exciting and fun, and it felt like a reward for all the hard work we had done during the trek.

The next morning, we had a peaceful boat ride on Phewa Lake. The calm water and fresh air made me reflect on the entire experience. Soon after, we returned home, carrying memories that I will treasure forever.

What I Learned

This trek taught me the value of perseverance, teamwork, and appreciation for nature. The Ulleri uphill showed me that I am stronger than I think. The sunrise at Poonhill reminded me of the beauty of the world. The laughter on the bus and the fun at Pokhara Disneyland showed me the importance of friendship.

Overall, my Poonhill trek was not just a trip, it was an experience that helped me grow. It challenged me physically, strengthened my bonds with friends, and gave me moments of happiness that I will never forget.

Reflecting On My Poonhill Trek

Shreeyasi Gautam
Grade 10 Bhotekosi

My Poonhill trek was more than just a journey through the mountains of Nepal, it was a journey of friendship, perseverance, and unforgettable memories. Each day brought new challenges and new joys, teaching me lessons that I will always carry with me.

Day One: The Journey Begins

The adventure started with a full day bus ride toward Pokhara. Although it was long and tiring, it didn't feel boring at all. We spent the ride dancing, singing, laughing, and enjoying every moment together. That bus ride set the tone for the entire trip. It showed how close we were as a group and how much fun we could have even before the trekking began. It reminded me that sometimes the journey itself is just as special as the destination.

Day Two: The Ulleri Challenge

The second day marked the beginning of our trek. We started walking with excitement, but soon we faced one of the toughest parts, the steep uphill climb at Ulleri. The endless stone steps felt like a real battle. Many of us struggled, and at times it felt impossible to continue. My legs were tired, and I wanted to stop, but seeing my friends push forward motivated me. Step by step, we encouraged each other, and eventually, we all made it to

The Magic of Nature

Shritika Budhathoki
Grade 6 (Mahakali)

The sun comes up, so big and bright,
It fills the world with golden light,
The birds all sing a happy tune,
And flowers wake beneath the moon.

The trees stand tall with arms so wide,
Their leaves all dance from side to side,
The gentle wind begins to play,
And takes my little thought away.

The river runs both clear and cool,
It sparkles like a shining jewel,
The fish jump, the water gleam,
It feels like a lovely dream.

The mountain rise so high and proud,
Their heads are hidden in cloud,
They touch the sky, they touch the air,
And make the earth so bright and fair.

Shiva Ratri

Trayee Dahal
Grade 4 Narayani

Shiva Ratri is a special day dedicated to Lord Shiva. The beauty of this day is that it is celebrated according to the tithi (तिथि), the lunar date on which the Lord is believed to have great power. In many neighborhoods, little kids block the road with a rope, asking each passerby for money. Although this day is very spiritual, there is also a darker side to it. Some people take marijuana (drugs), believing it to be Shiva's food. However, I do not see this day in a negative light. I feel spiritual and happy on this day. My grandfather embraced this day by choosing to leave this world on Shivaratri. So every year on Shivaratri, I think of him. I feel as if Shiva is walking with me. Shiva is in our hearts and will always be there.

एक्काइसौं शताब्दीका सिपहरु

अमरा श्रेष्ठ
कक्षा ९ (गण्डकी)

आजको युग विज्ञान, प्रविधि र विश्वव्यापीकरणको तीव्र विकासले भरिएको छ। यस्तो परिवर्तनशील संसारमा सफल हुनका लागि केवल पाठ्यपुस्तकको सैद्धान्तिक ज्ञान मात्र पर्याप्त हुँदैन। आधुनिक समाज र रोजगारीका क्षेत्रमा टिकिरहन मानिसमा समस्याको सही समाधान गर्ने, अरुसँग मिलेर सहकार्य गर्ने र नयाँ विचार सिर्जना गर्ने जस्ता व्यावहारिक सीपहरु हुन आवश्यक छ। सूचना र प्रविधिको यो समयमा जसले आफूलाई नवीन सोच र कार्यक्षमताका साथ अगाडि बढाउन सक्छ, उसैले मात्र जीवनका हरेक मोडमा सफलता प्राप्त गर्न सक्छ। त्यसैले, आधुनिक शिक्षाले विद्यार्थीलाई केवल परीक्षाका लागि मात्र नभई वास्तविक जीवनका चुनौतीहरु सामना गर्न सक्षम बनाउनुपर्छ।

आजको युगमा आवश्यक पर्ने सीपहरुलाई तीन भागमा वर्गीकरण गर्न सकिन्छ। पहिलो, सिकाइ तथा नवप्रवर्तनसम्बन्धी सीप हो जसमा आलोचनात्मक सोच, सिर्जनशीलता, प्रभावकारी सञ्चार र सहकार्य जस्ता कुराहरु पर्दछन्। दोस्रो, डिजिटल तथा सूचना साक्षरतासम्बन्धी सीप हो जसमा सूचनाको सही छनोट, मिडिया साक्षरता र आधुनिक सूचना प्रविधिको प्रयोग गर्ने क्षमता समावेश हुन्छन्। तेस्रो चाहिँ जीवन र वृत्ति (करियर) सम्बन्धी सीप हो जसमा नेतृत्वदायी भूमिका, उत्तरदायित्वको बोध, परिस्थितिअनुसारको लचिलोपन र सामाजिक चेतना जस्ता मानवीय गुणहरु पर्दछन्। यी सबै सीपहरुले मानिसलाई परिवर्तनशील संसारसँग अनुकूल हुन र प्रतिस्पर्धा गर्न विशेष सहयोग पुऱ्याउँछन्। आजभोलि विद्यालयहरुमा पनि यिनै सीपहरुको विकासमा विशेष जोड दिन थालिएको छ। विद्यार्थीहरुले केवल पाठ्यपुस्तक मात्र पढ्ने नभई, विभिन्न विषयमा अनुसन्धान गर्ने, समूहमा मिलेर कार्य गर्ने र आफ्ना मौलिक तथा नवीन विचारहरु निर्धक्कसँग प्रस्तुत गर्न सक्नुपर्छ। यस्ता व्यावहारिक र जीवनोपयोगी सीपहरुले उनीहरुलाई भविष्यको रोजगारी, समाजसेवा र व्यक्तिगत जीवनमा पूर्ण रूपमा सक्षम एवं स्वावलम्बी बनाउँछन्। एक्काइसौं शताब्दीका सीपहरु आधुनिक जीवनका लागि अत्यन्त आवश्यक छन्। यस्ता सिपहरु विकास गर्न सकेमा व्यक्ति आत्मविश्वासी सिर्जनशील र जिम्मेवार नागरिक बन्न सक्छन् त्यसैले विद्यालय परिवार र समाजले मिलेर विद्यार्थीहरुमा यी सिपहरुको विकास गराउनु आजको प्रमुख आवश्यकता हो।

सञ्चार प्रविधि र बजार

दृसना बस्नेत
कक्षा २ (सुनकोशी)

रामु पहाडको एउटा सानो गाउँमा बस्थ्यो। गाउँमा बजार टाढा थियो। सामान किन्न घण्टौंसम्म हिँड्नुपर्थ्यो। यताउता सामान पाइँदैनथियो। एकदिन गाउँमा नयाँ इन्टरनेट सेवा आयो। रामुले मोबाइलबाट सामानको मूल्य बुझ्यो। मोबाइलबाट सामान अर्डर गर्यो। भोलिपल्ट बिहानै सामान घरमा आइपुग्यो। सामान घरमै आइपुगेको देखेर मानिसहरु खुसी भए। यसरी सञ्चार र प्रविधिले गाउँको विकास साथसाथै बजार पनि जोडिदियो। सबैलाई सामान किन्न सजिलो भयो। त्यसैले हामीले सञ्चार प्रविधि र बजारको राम्रो उपयोग गर्नुपर्छ भन्ने कुरा सम्पूर्ण गाउँलेहरुले बुझे।

साथीको माया

कियान जिन
कक्षा ३ (त्रिशुली)

एकादेशमा दुईजना राम्रा र मिल्ने साथी थिए। उनीहरुको नाम कियान र निभान थियो। कियानले निभानलाई आफ्नो भाइ जस्तै मान्थ्यो र उसलाई धेरै माया गर्थ्यो। निभालाई कहिले पनि गाह्रो पर्दा र कसैसँग झगडा परेमा कियानले जहिले पनि निभानलाई सहयोग गर्थ्यो।

एक दिनको कुरा हो, निभानको फेरि बढमासहरुसँग झगडा पर्‍यो। त्यसैले ती बढमासहरुले निभानलाई बन्दुक देखाएर उसलाई थर्काउन थाले। कियान एउटा जासुस पनि थियो। कियानले ती बढमासहरुले निभानलाई थर्काएको देख्यो र हातमा बोकेको बन्दुक पनि देख्यो। त्यसैबेला ती बढमास मानिसहरुले निभानलाई गोली हान्न लागे। तर कियानले आफ्नो परवाह नगरी निभानलाई हानेको गोली आफ्नो शरीरमा थापेर निभानको ज्यान बचायो। ती बढमासहरु त्यहाँबाट भागे। निभानलाई त्यसबेला साह्रै नरमाइलो लाग्यो। त्यसैले उसले कियानलाई छिटोछिटो हस्पिटलमा भर्ती गर्यो। केही घण्टापछि कियानको होस् आयो। कियानको होस् आएपछि निभानले “तिमीले यस्तो किन गरेको” भनेर सोध्दा कियानले भन्यो “तिमी मेरो एउटा मिल्ने साथी हो। तिमीलाई मैले मेरो भाइ जस्तै मानेको छु र तिमीलाई बचाउन म जे पनि गर्न सक्छु।” कियानको कुरा सुनेर निभान खुसीले रुन थाल्यो र कियानलाई अँगालो हालेर अबखदेखि कसैसँग झगडा गर्दिन भनेर बाचा गर्‍यो।

राष्ट्रको सामाजिक आर्थिक रूपान्तरणमा वित्तीय संस्थाको भूमिका

शताक्षी भट्ट
कक्षा: दश (भोटेकोशी)

वित्तीय सेवाहरु प्रदान गर्ने संस्थाहरुको समूह वा सञ्जाललाई नै बैंकिङ प्रणाली भनिन्छ। वित्तीय सेवाहरुको पहुँच जनतासम्म पुऱ्याउन बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरुको भूमिका अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण रहन्छ। नेपालमा हाल बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरुलाई ‘क’ वर्ग, ‘ख’ वर्ग, ‘ग’ वर्ग र ‘घ’ वर्ग गरी चार समूहमा विभाजन गरिएको छ। राष्ट्रको अर्थतन्त्रलाई सबल बनाउन यी संस्थाहरु अपरिहार्य छन्।

नेपालको सामाजिक-आर्थिक रूपान्तरणमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरुले जनतालाई प्रत्यक्ष आर्थिक कारोबारको सुविधा प्रदान गरेर योगदान पुऱ्याएका छन्। सामाजिक दृष्टिकोणले हेर्दा, वित्तीय संस्थाहरुले जनतालाई व्यवसाय गर्न ऋण प्रदान गर्नुका साथै व्यावसायिक जोखिम न्यूनीकरणका लागि वित्तीय साक्षरता र जनचेतनामूलक कार्यक्रमहरु पनि सञ्चालन गरिरहेका हुन्छन्। यसका साथै, बैंकमा खाता खोलेर रकम जम्मा गर्न व्यवस्था र ग्राहकलाई ‘लकर’ सुविधासमेत उपलब्ध गराइन्छ। आर्थिक विकासका लागि कर्जा सिर्जना गर्ने, पुँजी परिचालन गर्ने र विदेशी मुद्रा सट्टी गर्ने जस्ता कार्यहरु पनि बैंकहरुले नै गर्दछन्।

आर्थिक र सामाजिक विकासमा यिनीहरुको आवश्यकता भए तापनि अचेल यस क्षेत्रमा विभिन्न चुनौतीहरु देखा परेका छन्। बैंकहरुप्रतिको जनविश्वास सुदृढ गराउनु र जनताको बचत सुरक्षित राख्नु नै अहिलेको मुख्य चुनौती हो। यसका साथै कृषि र उद्योग जस्ता उत्पादनशील क्षेत्रमा कर्जा प्रवाह बढाउनु, बैंकिङ सुविधा नपुगेका ग्रामीण क्षेत्रसम्म सेवा विस्तार गर्नु, डिजिटल कारोबारमा हुने ठगी नियन्त्रण गर्नु र वित्तीय साक्षरता अभिवृद्धि गर्नु जस्ता कार्यहरु पनि चुनौतीपूर्ण रहेका छन्। देशको आर्थिक र सामाजिक विकासलाई प्रभावकारी बनाउन बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरुले सामना गरिरहेका यस्ता चुनौतीहरु पहिचान गरी समस्याको समयमै समाधान गर्नु आजको आवश्यकता देखिन्छ।

मेरो पहिलो विदेश यात्रा: मुम्बईका सम्झना

आध्यान्त्र अधिकारी
कक्षा - चार (नारायणी)

गत वर्ष मेरो जीवनको अत्यन्तै खुसीको वर्ष थियो। म मेरो परिवारसँग भारतको सुन्दर सहर मुम्बई घुम्न गएको थिएँ। यो मेरो जीवनको पहिलो विदेश यात्रा थियो। नेपालभन्दा बाहिरको संसार कस्तो होला भन्ने जिज्ञासाले म निकै उत्साहित थिएँ, तर अलि-अलि डर पनि लागेको थियो।

हाम्रो यात्रा काठमाडौँस्थित त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट सुरु भयो। हामी इन्डिगा एयरलाइन्सको जहाजबाट मुम्बई जाने भयौँ। यो मेरो पहिलो अन्तर्राष्ट्रिय उडान भएकाले म निकै उत्साहित थिएँ। जब म जहाजभित्र छिरेँ, त्यहाँको सफा वातावरण र निलो रङका सिटहरु देखेर मलाई धेरै राम्रो लाग्यो।

जहाज आकाशमा उड्न लाग्दा मेरो मुटु अलि छिटो धडकिरहेको थियो। तर केही समयपछि जहाज बादलमाथि पुगेपछि इन्डिगा बाहिर हेर्दा असाध्यै सुन्दर दृश्य देखियो। सेता बादलहरु कपासका थुप्रा जस्तै देखिन्थे। जहाजभित्र परिचरिकाहरुले हामीलाई मिठो खानेकुरा पनि दिनुभयो। माथिबाट हेर्दा जमिनका घरहरु साना-साना बिन्दु जस्तै देखिन्थे।

केही समयपछि हामीले मुम्बईको छत्रपति शिवाजी महाराज अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा अवतरण गर्‍यौँ। यो विमानस्थल निकै ठूलो र आधुनिक रहेछ। बाहिर निस्कँदा मुम्बईको मौसम नेपालभन्दा अलि तातो र ओसिलो लागेको थियो। जताततै अगला-अगला भवनहरु देख्दा म निकै छक्क पर्‍यो।

मुम्बईमा हामीले धेरै रमाइला ठाउँहरु घुम्‍यौँ। सबैभन्दा पहिले हामी प्रसिद्ध गेटवे अफ इण्डिया पुगेका थियौँ। त्यहाँबाट विशाल समुद्र देख्दा मलाई निकै अचम्म लाग्यो। समुद्रका छालहरु आउँदा हेर्दा बस्न धेरै रमाइलो लाग्थ्यो। त्यहाँ नजिकै रहेको भव्य ताज होटल पनि दरबार जस्तै सुन्दर देखिन्थ्यो।

त्यसपछि हामी जुहु बिच पनि गयौँ। त्यहाँको बालुवामा हिँड्दा र खेल्दा निकै रमाइलो लाग्यो। त्यहाँ हामीले मुम्बईका प्रसिद्ध परिकार पावभाजी र वडापाव खायौँ, जुन निकै स्वादिष्ट थियो।

राति हामी ‘मरीन ड्राइभ’ गयौँ। त्यहाँ चम्कने बत्तीहरुको लामो पङ्क्ति देख्दा सहर सुनको माला लगाएको जस्तो देखिन्थ्यो। त्यो दृश्य मेरो जीवनको अविस्मरणीय क्षण बन्यो।

यो मेरो पहिलो विदेश यात्रा भएकाले मैले धेरै नयाँ अनुभवहरु हासिल गरें। अर्को देशका मानिसहरु, उनीहरुको भाषा र जीवनशैली देख्दा संसार कति ठूलो र विविधतापूर्ण रहेछ भन्ने महसुस भयो। मुम्बईको यात्रा मेरो जीवनको अत्यन्तै यादगार र रमाइलो अनुभव बन्यो, जसलाई म सधैं सम्झिरहनेछु।

जुता

जेन्स पुरी
कक्षा २ (तिनाउ)

बजारबाट मलाई किन्न मनपर्ने वस्तु जुता हो। मलाई जुता एकदमै मनपर्छ। मलाई जुताहरु फेरिफेरी लगाउन पाउँदा साह्रै रमाइलो लाग्छ। अरु केही नभएपनि जुता चाहिँ राम्रोसँग लगाउने मेरो चाहना पनि छ। जुता बजारमा किन्न पाइन्छ। बजारमा जुताहरु थरीथरीका पाइन्छन्। कुनै जुता अलि महंगा हुन्छन् भने कुनै जुता सस्ता पनि हुन्छन् तर सकेसम्म आफ्नो खुट्टालाई सजिलो हुने जुता लगाउनु धेरै राम्रो कुरा हो। म पनि प्रायजसो जुता किन्न बाबा वा ममीसँग बजार जाने गर्दछु। मैले किन्ने जुताहरु प्राय २ हजार देखि ५ हजार रुपैयाँसम्मको हुन्छ। म जुतालाई जतनका साथ राख्छु र लगाउँछु। म आफ्नो जुता सधैं सफा राख्दछु। यो त हाम्रो खुट्टामा लगाउने वस्तु हो। जुताले हाम्रो खुट्टाको रक्षा गर्छ र हाम्रो खुट्टालाई राम्रो पनि बनाउने काम गर्छ। त्यसैले हामीले पनि आफ्नो जुताको राम्रोसँग हेरचाह गरेर सफा राख्नुपर्छ।

साइकल

आरभ प्रताप सिंह
कक्षा २ (तिनाउ)

मलाई बजारमा साइकल देख्दा किनौकिनौ लाग्छ । मलाई साइकल एकदमै मनपर्ने वस्तु हो।मलाई साइकलमा चढेर घुम्न र साइकलसँग खेल्न धेरै रमाइलो लाग्छ । म साँझपख साथीहरूसँग साइकल चलाउन जाने गर्दछु । हामीलाई साइकलले एक ठाउँबाट अर्को ठाउँ जान सजिलो बनाउँछ । साइकल चलाउँदा हाम्रो हात खुट्टाको व्यायाम हुन्छ । यसले हाम्रो शरीरलाई फुर्तिलो र बलियो बनाउँछ। म एउटा नयाँ साइकल किन्दैछु । म साइकल किन्न बुबाआमासँग बजार जानेछु । आफ्नो साइकल किन्दा बजारको ठूलो पसलबाट किन्नेछु । मलाई कालो र रातो रङको साइकल मनपर्छ। साइकलको मूल्य करिब १० हजारदेखि माथि हुन्छ। हामीले आफूले किन्न सक्ने साइकल किन्नुपर्छ । बुबाआमाले पैसा तिरेर मलाई साइकल किनिदिनुहुन्छ र म साइकल पाएपछि धेरै खुसी हुनेछु । म आफ्नो साइकललाई सधैं सफा र धेरै माया गरेर राख्नेछु ।

अतिरिक्त क्रियाकलाप

इभानी न्यौपाने
कक्षा २ (तिनाउ)

मेरो विद्यालयमा धेरै अतिरिक्त क्रियाकलापहरू हुन्छन् । कुनै हामी भित्रै गर्छौं भने कुनै हामी बाहिर पनि गर्छौं । मलाई विद्यालयमा भएका अतिरिक्त क्रियाकलापहरू गर्न रमाइलो लाग्छ । मलाई सबैभन्दा धेरै योगा कक्षा, ब्याले कक्षा र सम्भाव्य कक्षाहरू मनपर्छन् । मलाई प्ले नेपाल र खेलकुद कक्षा पनि मनपर्छ । नाटक कक्षा त भन्ने रमाइलो हुन्छ । सबै अतिरिक्त क्रियाकलापहरू एकदमै रमाइला छन् भने पनि हुन्छ । यी सबै कक्षाहरू मेरो लागि धेरै महत्वपूर्ण छन् तर यसमा पनि मलाई ब्याले कक्षा भने एकदमै मनपर्छ किनभने यसमा नाच्न पाइन्छ र मलाई नाच्न धेरै मनपर्छ । मेरो विद्यालयले पढाइ मात्र हैन अतिरिक्त क्रियाकलापहरूलाई पनि महत्वपूर्ण पक्षमा राखेको छ । यसले विद्यार्थीहरूको बिकासमा धेरै सहयोग पुर्याउँछ । त्यसैले मेरो विद्यालयको क्रियाकलापहरू मलाई धेरै मनपर्छ ।

नल-दमयन्ती कथाको एक विश्लेषण

दिपेशा पण्डित
कक्षा: ७ (मेची)

परिचय

पौराणिक कथासङ्ग्रहमा सङ्कलित 'नल-दमयन्ती' कथा हेलियन पौडेलद्वारा पुनर्लेखन गरिएको एक पौराणिक तथा मार्मिक कथा हो । यो कथा महाभारतको 'वनपर्व' बाट साभार गरिएको हो, जसले प्रेम, त्याग, धैर्य र सङ्घर्षको उच्च नमुना प्रस्तुत गर्दछ ।

मुख्य पात्रहरू:

यस कथामा मुख्य रूपमा निषध देशका राजा नल र विदर्भ देशकी राजकुमारी दमयन्तीको प्रेम र सङ्घर्षलाई देखाइएको छ । अन्य सहायक पात्रहरूमा नलका भाइ पुष्कर, दमयन्तीका पिता भीमदेव, नलका सारथी तथा मित्र राजा ऋतुपर्ण, र खलपात्रका रूपमा कलि र द्वापर रहेका छन् । साथै, देवराज इन्द्र र अन्य देवताहरूको पनि यसमा उपस्थिति रहेको छ ।

कथावस्तु र परिवेश:

कथा विदर्भ देश र निषध राज्यको परिवेशबाट सुरु हुन्छ । राजा नल र दमयन्तीले एकअर्काको गुण सुनेर हंसको माध्यमबाट प्रेम गर्छन् र देवताहरूलाई समेत छोडेर एकअर्कालाई रोन्छन् । तर, उनीहरूको सुख धेरै समय टिक्दैन । कलि र द्वापरको षडयन्त्रका कारण राजा नलले जुवामा आफ्नो सर्वस्व र राज्य हाँसे ।

राज्य गुमेपछि नल र दमयन्तीले जङ्गलमा निकै कष्ट भोग्नुप्यो । परिस्थितिवश उनीहरू छुट्टिनुपर्ने अवस्था आउँछ । नलले राजा ऋतुपर्णकोमा भान्से (बाहुक) बनेर र दमयन्तीले चेदी राज्यमा शरण लिएर समय बिताउँछन् । अन्ततः आफ्नो साहस, बुद्धिमानी र एकअर्काप्रतिको निष्ठाका कारण उनीहरूको पुनर्मिलन हुन्छ र नलले आफ्नो हराएको राज्य फिर्ता पाउँछन् ।

समस्या र समाधान:

- समस्या: कलि र द्वापरको कुदृष्टि तथा भाइ पुष्करको छलकपटपूर्ण जुवाका कारण राजा नलले आफ्नो राज्य र सुख-सुविधा गुमाए ।
- समाधान: कठिन समयमा पनि हिम्मत नहारी, सत्य र कर्तव्यको बाटोमा अडिग रहँदै नल र दमयन्तीले गरेको संघर्षले अन्तमा नलले पासा खेल्ने कला सिकेर पुष्करलाई हराउँदै आफ्नो राज्य पुनः प्राप्त गरे ।

मुख्य सन्देश:

यो कथाले हामीलाई "परिवर्तन नै संसारको नियम हो । भन्ने सिकाउँछ । सुख र दुःख जीवनका दुई पात्र हुन् जुन निरन्तर घुमिरहन्छन् । दुःखको समयमा धैर्य नगुमाई आफ्नो कर्तव्यमा अटल रहने व्यक्तिले ठिलो चाँडो सफलता र सुख अवश्य प्राप्त गर्छ भन्ने सकारात्मक सन्देश यसले प्रवाह गरेको छ ।

व्यक्तिगत राय:

यो पुस्तक सरल भाषामा लेखिएको छ, जसले गर्दा हामी विद्यार्थीहरूलाई पौराणिक कथा बुझ्न सजिलो हुन्छ । नल र दमयन्तीको अटुट प्रेम र सङ्घर्षले मलाई निकै प्रभावित तुल्यायो ।

कीर्तिपुरको बाघभैरव भ्रमण

श्रेयसी पौडेल
कक्षा ७ (मेची)

हाम्रो विद्यालयले ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक सहर कीर्तिपुरस्थित बाघभैरव मन्दिर परिसरमा एक दिने शैक्षिक भ्रमणको आयोजना गरेको थियो । पुस ८ गतेका दिन आयोजित यस भ्रमणका लागि हामी सबै विद्यार्थीहरू विद्यालयमा नै भोजन गरेर प्रस्थानका लागि तयार भयौं । प्रस्थान गर्नुअघि शिक्षकहरूले हामीलाई एउटा कार्यपत्र वितरण गर्नुभयो, जसमा भ्रमणका क्रममा अवलोकन गरिने स्थलहरूको बारेमा जानकारी संकलन गर्नुपर्ने उद्देश्य राखिएको थियो ।

विद्यालयबाट बस चढेर केही समयको यात्रापछि हामी कीर्तिपुर पुग्यौं । त्यहाँ पुग्नेबित्तिकै हामीले वरपरको वातावरण अवलोकन गर्यौं । कीर्तिपुरमा प्राचीन मन्दिरहरू र मौलिक नेवारी संस्कृतिको सुन्दर भ्रमण देख्न सकिन्थ्यो । अध्ययनलाई व्यवस्थित बनाउन हामीलाई आठवटा समूहमा विभाजन गरिएको थियो । मेरो समूहले स्थानीय बासिन्दाहरूसँग कुराकानी गरेर त्यहाँको इतिहास र जनजीवनका बारेमा धेरै नयाँ कुराहरू सिक्ने मौका पायौं । हामीले स्थानीय पसलहरूमा पुगेर पनि विभिन्न जानकारीहरू संकलन गर्यौं ।

बाघभैरवको दर्शन र अध्ययनपछि हामी केहीबेर पैदल हिँडेर अर्को अग्लो स्थानमा रहेको मन्दिर पुग्यौं । त्यहाँबाट काठमाडौं उपत्यकाको मनोरम दृश्य अत्यन्तै सुन्दर देखिन्थ्यो । सोही शीतल वातावरणमा बसेर हामीले आफ्नो कार्यपत्रमा टिपोटहरू पूरा गर्नुपर्ने र सबै साथीहरू मिलेर सामूहिक तस्वीर पनि खिच्यौं । त्यसपछि हामी ओरालो लाग्दै एउटा शान्त गुम्बामा पुग्यौं । गुम्बाको शान्त र सौम्य वातावरणले हाम्रो मनलाई निकै आनन्दित तुल्यायो ।

भ्रमणको अन्त्यमा हामी पुनः पैदल हिँडेर बस पार्कसम्म फर्कियो । बाटोमा विद्यालयले व्यवस्था गरेको खाजा खाएर हामी सुरक्षित रूपमा विद्यालय फर्कियो । यस शैक्षिक भ्रमणले हामीलाई कीर्तिपुरको कला, संस्कृति, इतिहास र स्थानीय जीवनशैलीलाई नजिकबाट बुझ्ने अवसर प्रदान गर्‍यो । यो भ्रमण मेरो लागि सधैं सम्झनायोग्य र फलदायी रहनेछ ।

मेरो वर्ल्ड स्कलर्स कपको अनुभव

जेक्षुन रिग्पा तामाङ
कक्षा: सात (मेची)

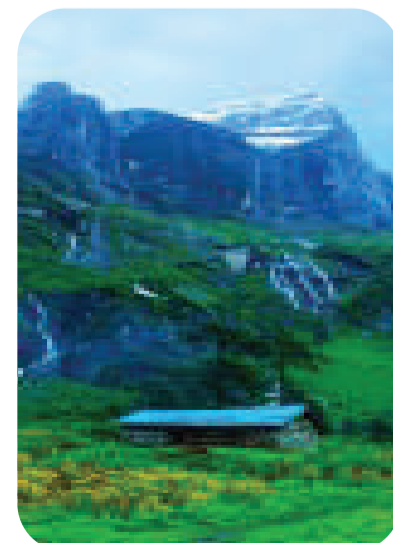
२०८८-९०-९८ गते मे वर्ल्ड स्कलर्स कपमा सहभागी हुन गएको थिएँ । यो दिन वर्ल्ड स्कलर्स कपको पहिलो दिन थियो र यो मेरो लागि पहिलो सहभागिता पनि हो । पहिलो दिन हामी कार्यक्रमको लागि प्रिमियर इन्टरनेशनल स्कुल गयौं । बिहानको सत्रमा हामीले 'कोलाबोरेटिभ राइटिङ' गर्नुपर्ने थियो । मेरो समूहका साथीहरूसँगै सहयोगी हुनुहुन्थ्यो, त्यसैले मलाई लेख्न धेरै रमाइलो लाग्यो । लेखन कार्य सकिएपछि हामी सबैजना उद्घाटन समारोहको लागि हलमा गयौं । त्यो समारोह निकै उत्साहजनक र रमाइलो थियो, जसले मलाई नयाँ अनुभव दिलायो । दिनको अन्त्यमा हामीले 'इन्डिभिजुअल च्यालेन्ज' अन्तर्गत केही प्रश्नहरूको उत्तर दियौं । प्रश्नहरू अलि गाह्रो भए तापनि मैले आफ्नो तर्फबाट राम्रो प्रयास गरेँ । कार्यक्रम सकिएँदा निकै ठिलो भइसकेको थियो, त्यसैले मलाई धेरै थकाई लागेको थियो । दोस्रो दिन हामी नेपाल पुलिस क्लबमा भेला भयौं । त्यहाँ पुग्ने बित्तिकै हामीले नास्तामा 'पाउरोटी र अन्य खानेकुराहरू खाँयौं । त्यसपछि हामी मुख्य प्रतिस्पर्धा 'स्कलर्स बाउल' को लागि तयारीमा जुट्यौं । स्कलर्स बाउल खेल्दा मलाई निकै मज्जा आयो र धेरै कुरा सिक्ने अवसर पाएँ । कार्यक्रमको अन्तिममा हामीले मेडल पनि प्राप्त गर्यौं, जुन हाम्रा लागि गौरवको कुरा थियो । मेडल लिएर म खुसी हुँदै घर फर्किएँ ।

सुन्दर नेपाल

अग्रिम ओभ्रा
कक्षा ३ (त्रिशुली)

हाम्रो नेपाल एउटा सुन्दर देश हो । हाम्रो देश प्राकृतिक सुन्दरताले भरिएको छ । यहाँ अग्लाअग्ला हिमालहरू छन् । यहाँ धेरै नदी र ताल छन् । हाम्रो देशमा संसारकै सबैभन्दा अग्लो हिमाल सगरमाथा पनि छ । नेपालको लुम्बिनी भगवान् बुद्धको जन्मस्थान हो । हाम्रो देश संस्कृतिमा धनी छ । यहाँ सबै जातजातिका मानिसहरू मिलेर बस्छन् । यहाँको मौसम पनि निकै राम्रो छ । हरिया डाँडाकाँडाले नेपाललाई अझ सुन्दर बनाएको छ । यहाँ धेरै मन्दिर र गुम्बा पनि छन् । त्यसैले नेपालको सुन्दरता वर्णन गर्न सकिँदैन । हाम्रो देश नेपाल सुन्दरताले भरिपूर्ण छ ।

सबैभन्दा प्यारो स्कूल

श्रीया लामा
कक्षा ३ (त्रिशुली)

म पुरानो स्कूल छोडेर नयाँ स्कूलमा आउँदा पहिलाको साथीहरू छुट्टा साह्रै दुःख लागेको थियो । तर यस स्कूलमा आइसकेपछि यहाँको वातावरण सफा सुन्दर र शान्त लाग्यो । यस स्कूलमा मलाई सकारात्मक ऊर्जा आयो मलाई यहाँका साथीहरू पनि प्यारा लाग्न थाले । म साथीहरूसँग घुलमिल हुँदै दिनदिनै पढ्न र रमाउन थालें । मलाई यहाँको कक्षाकोठा, शिक्षकशिक्षिका, पुस्तकालय, चामेनागृह, खेल्ने मैदानहरू कम्प्युटर ल्याब, साइन्स ल्याब देख्दा र प्रयोग गर्न पाउँदा मनमा आनन्द आउन थाल्यो । त्यस्तैगरी यहाँ हुने अतिरिक्त क्रियाकलापहरू पनि राम्रो लाग्यो । यहाँको खेलमैदान पनि राम्रो लाग्यो। यसैगरी यहाँ धेरै कुराको सुविधाहरू आफूले प्रयोग गर्न पाउँदा भन्ने एउटा सुरक्षित ठाउँमा पढ्न आएजस्तै महसुस भयो । यहाँ स्कूलको कर्मचारीहरूले पनि सबैसँग राम्रो व्यवहार गर्नुहुन्छ । यहाँ माथिको दर्जादेखि तलको दर्जासम्म सबैजनाले एकअर्काका लागि माया गरेर एउटा परिवार जस्तो भएर सन्तुष्ट हुन्छ । समग्रमा भन्नुपर्दा मलाई यस स्कूलमा आएकोमा आफैलाई भित्रैदेखि खुसी लाग्छ र आफ्नै घरमा आएको जस्तो महसुस हुन्छ । हाम्रो स्कूल सबैभन्दा राम्रो स्कूल र सबैले यहि स्कूलमा पढ्न पाउनुपर्ने जस्तो लाग्छ त्यसैले मेरो स्कूल संसारमै सबैभन्दा प्यारो स्कूल हो ।

मामाघर

निरभ श्रेष्ठ बिसुन्के
कक्षा १ (अरुण)

मेरो मामाघर नेपालगञ्ज हो । म मेरो बिदामा नेपालगञ्ज गएको थिएँ । मैले नेपालगञ्जमा एउटा कुखुरा पालेको थिएँ । मेरो मामाले त्यो कुखुरालाई पकाएर चिकन सेकुवा बनाउनु भयो अनि मैले पनि त्यो सेकुवा मिठो मानेर खाएँ । मेरो मामाघरको भित्तामा हरिणको टाउको राखिएको छ ।

विद्यालयको सम्पत्ति

इभाना अधिकारी
कक्षा २ (सुनकोशी)

हाम्रो विद्यालय हामी सबैलाई प्यारो लाग्छ । किनभने हामी यहाँ पढ्न पाउँछौं । यहाँ हामी पढेर नै धेरै ज्ञान हासिल गर्न सक्छौं । साथसाथै हामी यहाँ धेरै किसिमका खेलहरू पनि खेल्न पाउँछौं । हाम्रो विद्यालयमा पुस्तकालय पनि छ, जहाँ धेरै किताबहरू छन् त्यहाँ भएका किताबहरूले हामीलाई धेरै ज्ञान दिन्छन् । त्यसैले हामीले किताबलाई जथाभावी च्यात्नु हुँदैन । हाम्रो विद्यालयमा धेरै किसिमका संगीतका साधनहरू पनि छन् । हामीले कक्षा कोठामा भएका डेस्क बेन्चको पनि राम्रो सदुपयोग गर्नुपर्छ । त्यसैले हामीहरूले विद्यालयमा भएका सबै सम्पत्तिको संरक्षण गर्न आवश्यक छ ।

आमा

मर्सि धिमिरे
कक्षा १ (तमोर)

आमा हाम्रो जीवनको सबैभन्दा महत्वपूर्ण व्यक्ति हुन् । आमाले हामीलाई जन्म दिनुहुन्छ, माया गर्नुहुन्छ र राम्रो बाटो देखाउनुहुन्छ । आमाले सधैं हाम्रो खुशीको लागि धेरै मेहेनत गर्नुहुन्छ । हामी बिरामी हुँदा उहाँले हेरचाह गर्नुहुन्छ र साथ दिनुहुन्छ।आमा हाम्रो पहिलो शिक्षक पनि हुनुहुन्छ त्यसैले हामीले सधैं आमालाई सम्मान र माया गर्नुपर्छ ।

बास्केटबल

अधिराज भट्ट
कक्षा १ (तमोर)

मेरो मनपर्ने खेल बास्केटबल हो । बास्केटबलको मैदानमा बलहरू हुन्छ । यो खेल मैदानमा दुई टिम बनाएर खेल्नुपर्छ । खेलाडीहरूले बललाई ड्रिबल गर्दै बास्केटमा हाल्ने प्रयास गर्छ । बास्केटबल खेल्दा शरीर स्वस्थ र बलियो हुन्छ । यसले हामीलाई टोलीमा मिलेर काम गर्न पनि सिकाउँछ । त्यसैले मलाई बास्केटबल खेल्न धेरै मन पर्छ ।

बृहत बालसाहित्य महोत्सव: सिकाई र मनोरञ्जनको सङ्गम

कुञ्ज पाण्डे
कक्षा ५ (भेरी)

मिति २०८२ साल माघ १३ गते हामी कक्षा पाँचका विद्यार्थीहरू नेपाल बाल साहित्य समाजले आयोजना गरेको बृहत बालसाहित्य महोत्सवमा सहभागी भयौं । साहित्यिक महोत्सव भनेको साहित्यिकसँग सम्बन्धित कार्यक्रम हो । साहित्यिक महोत्सव साहित्य, भाषा, कलाको एउटा उत्सव हो । हामीले त्यस दिन साहित्य सम्बन्धी जानकारी लियौं । बाल साहित्य सम्बन्धी लेखकहरूको अन्तरक्रियामा हामी सहभागी भयौं । त्यस कार्यक्रममा हामीले महेश पौड्याल, अनुराधा, प्रमोद प्रधान

तथा विजयराज आचार्य जस्ता बालसाहित्यकारहरूलाई भेट्यौं । हामीले कार्यक्रमबाट साहित्य रमाइलो सिकाई रहेछ भन्ने ज्ञान पायौं । कथा, कविता लेख्न धेरै मेहेनत र सिप चाहिने रहेछ । साहित्यिक महोत्सवको पुस्तक प्रदर्शनीमा अङ्ग्रेजी र नेपाली भाषामा लेखिएका किताबहरू पनि थिए । त्यहाँ भएका किताबहरूमा कथा, कविता र निबन्ध आदि विधाका थिए । यहाँ लेखकहरूसँग सवाँद कार्यक्रम पनि भएको थियो। हामीले यस भ्रमणको अन्त्यमा साहित्यिक महोत्सव सञ्चालन भएको ठाउँ पाटन सङ्ग्रहालय पनि अवलोकन गर्नुपर्छ । त्यहाँ राजाहरूका पुराना सामान र देवताहरूको मूर्ति राखिएको थियो । हामीलाई साहित्यिक महोत्सवमा सहभागी हुँदा र पाटन सङ्ग्रहालय घुम्दा ज्यादै रमाइलो अनुभव भयो ।

क्यामेरा युवान राज थापा
कक्षा १ (तमोर)

मलाई क्यामेरा एक्दमै मनपर्छ । क्यामेराबाट फोटो खिच्न मिल्छ । मलाई क्यामेराबाट फोटो खिच्न मनपर्छ । मेरो क्यामेराले एकदमै राम्रो फोटो खिच्छ । म मेरो क्यामेराले मेरो बाबासित फोटो खिच्छु ।

काठमाडौं कला तथा साहित्य महोत्सव

सोनिया घले र स्तुती सङ्घौला
माघ २२, काठमाडौं
कक्षा ९

इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलले 'काठमाडौं कला तथा साहित्य महोत्सव (काल्फ)' को तेस्रो संस्करण आयोजना गरेको छ, जसको पहिलो दिन निकै उत्साहजनक र सिर्जनात्मक रह्यो । यस विशेष समारोहको औपचारिक उद्घाटन प्रमुख अतिथि एवं वरिष्ठ साहित्यकार तथा लोकसंस्कृतिविद् तुलसी दिवसले पानसमा दीप प्रज्वलन गरेर गर्नुभएको थियो । कार्यक्रममा अन्य ख्यातिप्राप्त वरिष्ठ साहित्यकारहरूको गरिमामय उपस्थिति रहेको थियो, जसले महोत्सवको ओज र रौनकतालाई अझ बढाएको थियो ।

यस महोत्सवको मुख्य उद्देश्य विद्यार्थीहरूलाई किताबी ज्ञानभन्दा बाहिर निकालेर कला र साहित्यको विशाल संसारसँग चिनाउनु हो । कार्यक्रमको पहिलो दिन विद्यार्थी, शिक्षक र अभिभावकहरू सबै मिलेर कथा, कविता र चित्रकला जस्ता सिर्जनात्मक गतिविधिमा रमाउने अवसर पाए । वरिष्ठ साहित्यकारहरूको सामीप्य र मार्गनिर्देशनले विद्यार्थीहरूमा नयाँउत्साह भरेको थियो । यस किसिमको सामूहिक सहभागिताले बालबालिकामा लुकेको प्रतिभा बाहिर ल्याउन र उनीहरूमा पढ्ने बानी बसाल्न ठुलो सहयोग पुगेको छ । यसरी पानसको उच्चालोसँगै सुरु भएको यो महोत्सवले विद्यार्थीहरूको बौद्धिक र मानसिक विकासमा महत्वपूर्ण भूमिका खेल्ने विश्वास गरिएको छ ।

महोत्सवको विशेष आकर्षण इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलका विद्यार्थीहरूले तयार पारेका तीन साहित्यिक कृतिहरूको औपचारिक विमोचन रह्यो । ती कृतिहरूमा नेपाली कविता सङ्ग्रह "शब्द बगैँचा", नेपाली लघुकथा सङ्ग्रह "उडान", र अंग्रेजी कथा सङ्ग्रह "My Pen, My World" समावेश थिए । विद्यालयका अनुसार यी प्रकाशनहरूले विद्यार्थीहरूको लेखन संस्कार र आत्मविश्वास बढाउन महत्वपूर्ण योगदान दिएको छ ।

साहित्यिक सत्रहरूसँगै विद्यालयका विभिन्न कक्षाहरूलाई फरक फरक विषयवस्तुमा सजाइएको थियो । ती कक्षाहरूमा विद्यार्थीहरूका लागि रमाइला खेल, सिर्जनात्मक गतिविधि र अन्तरक्रियात्मक अनुभवहरू आयोजना गरिएका थिए, जसले महोत्सवलाई अझ आकर्षक र रमाइलो बनाएको थियो ।

पहिलो दिन नेपाली विभागद्वारा प्रस्तुत विशेष सत्र "कथालेखन र आवाजको जादू" सफलतापूर्वक सम्पन्न भयो । उक्त प्रेरणादायी सत्रलाई वरिष्ठ उपन्यासकार नीलम कार्की निहारिकाले सहजीकरण गर्दै कथालेखनमा आवाज, अभिव्यक्ति र भावनाको महत्वलाई जीवन्त रूपमा प्रस्तुत गर्नुभयो । यो सत्र कक्षा ८ देखि १० सम्मका विद्यार्थीहरूका लागि सञ्चालन गरिएको थियो । सत्रका क्रममा वरिष्ठ कवि तुलसी दिवसले केही समय उपस्थित भई कविता वाचन गर्नुभएको थियो । यसैगरी अंग्रेजी विभागतर्फ "Drama Reading Corner" शीर्षकको अर्को सत्र पनि सञ्चालन गरिएको थियो, जसलाई डा. शिव रिजालले सहजीकरण गर्नुभएको थियो । उक्त सत्रमा विद्यार्थीहरूले नाटकका पात्र, संवाद र भावनालाई वाचनमार्फत जीवन्त रूपमा अनुभव गर्न सिकेका थिए । साथै, विद्यार्थीहरूलाई प्रायोगिक अभ्यास मार्फत सिक्ने अवसर पनि प्रदान गरिएको थियो । विद्यार्थीहरूले आफ्नै रुचिअनुसार नाटकको विषयवस्तु रोज्न र समूहमा काम गरेर कथालाई दृश्यात्मक रूपमा प्रस्तुत गर्ने अभ्यास गर्न सक्ने व्यवस्था गरिएको थियो । यसले विद्यार्थीहरूको सिर्जनात्मक सोच, सहकार्य र आत्मविश्वास विकास गर्न सहयोग पुऱ्यायो ।

दोस्रो दिन विद्यार्थीहरूका लागि काठमाडौं कला तथा साहित्य महोत्सव अन्तर्गत तीनवटा रोचक सत्रहरू आयोजना गरिएको थियो । पहिलो सत्र "आख्यान सौन्दर्य: चर्चा" मा प्रसिद्ध नेपाली लेखक अमर न्यौपानेले सहजीकरण गर्नुभयो । उहाँले आख्यान साहित्यको सौन्दर्य, संरचना र भावनात्मक पक्षका बारेमा सरल तर रोचक तरिकाले आफ्ना विचार साझा गर्नुभयो । यस सत्रले विद्यार्थीहरूलाई कथा साहित्यलाई अझ राम्रोसँग बुझ्न मद्दत गर्‍यो ।

दोस्रो सत्र अङ्ग्रेजी विभागद्वारा आयोजित "Write With Us" थियो, जसलाई डा. सञ्जीव उप्रेतीले सञ्चालन गर्नुभयो । यस सत्रमा उहाँले विद्यार्थीहरूलाई लेखनमार्फत आफ्ना विचारहरू स्पष्ट र सिर्जनात्मक रूपमा व्यक्त गर्न प्रेरित गर्नुभयो । उहाँले युवा लेखकहरूलाई आत्मविश्वासका साथ लेख्न र आफ्ना विचारहरू साझा गर्न प्रोत्साहित गर्नुभयो । तेस्रो सत्र "पडकास्ट संवाद शैली" भुपेन्द्र खड्काज्यू द्वारा सञ्चालन गरिएको थियो । यस सत्रमा पडकास्टमार्फत प्रभावकारी रूपमा संवाद गर्ने तरिकाबारे जानकारी दिइयो ।

कार्यक्रमको अन्त्यमा अतिथिहरूले विभिन्न तरिकाले सजाइएका कक्षाहरू अवलोकन गरे । त्यहाँ खेलहरू, क्याफे, साहित्यिक स्टलहरू र खाना स्टलहरू राखिएका थिए । साथै, केही विद्यार्थीहरू आफ्ना मनपर्ने पात्रहरूको रूपमा कोसले गरेर कार्यक्रममा अझ रमाइलो वातावरण सिर्जना गरेका थिए । दुई दिनसम्मको महोत्सवले विद्यार्थीहरूलाई शब्द र रङसँग जोड्नुको साथै उनीहरूको रचनात्मक सोच, बौद्धिक विमर्श र स्वतन्त्र अभिव्यक्तिको सशक्त मञ्च पनि प्रदान गरेको छ ।

साहित्य महोत्सव

कृशव पराजुली
कक्षा ३ (मर्स्याङ्दी)

काल्पको पुरा नाम काठमाडौं कला र साहित्य महोत्सव हो । यस कार्यक्रममा कला र साहित्यको विस्तृत रूपमा वर्णन गरिन्छ । मेरो विद्यालय इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलमा पनि भर्खरै माघ २२ र २३ गते “काठमाडौं कला र साहित्य महोत्सव” कार्यक्रम सम्पन्न भयो । यो कार्यक्रममा विभिन्न साहित्यकारका साथसाथै हाम्रा अभिभावकहरू पनि उपस्थित हुनुहुन्थ्यो । कक्षा ३ मर्स्याङ्दीले पनि कक्षामा कथा लेख्ने, कथा पढ्ने र विभिन्न खेलहरू खेलाएको थियो । हामीले कक्षामै बसेर सम्पूर्ण क्रियाकलापहरू आउनुभएका अतिथिहरूलाई वर्णन गर्ने काम गर्नुपर्छ । मैले पनि त्यस कार्यक्रममा आफ्नो मन मस्तिष्क लगाएर सहभागिता देखाएँ । यो कार्यक्रमबाट हामीले धेरै ज्ञानका कुराहरू सिक्ने मौका पायौं । म यो कार्यक्रमबाट धेरै खुसी भएँ । किनभने “शब्द बगैँचा” भन्ने किताबमा मेरो कविता पनि छापिएको थियो । त्यस किताबमा हाम्रा साथी, भाइबहिनीहरू र दादादिदीहरूले लेख्नुभएको कविता पनि छापिएका थिए । यसको साथसाथै अंग्रेजी र नेपालीको कथाका किताबहरू पनि छापिएका थिए । त्यस कार्यक्रममा बाहिरपट्टि विभिन्न स्टलहरू राखिएको थियो । कतै खेल खेल्ने ठाउँ थियो भने कतै कथाको किताबको स्टल थियो । मानिसहरूले आफूलाई मनपर्ने विभिन्न क्रियाकलापहरू गरे । मैले पनि फुसुसु भएको बेला तीनवटा किताब किनेँ । जुन किताब हाम्रो विद्यालयले प्रकाशन गरेको थियो । साथै अन्तिमतिर मैले फ्रेन्च प्राइज, ससेज र यमरी खाएँ र साथीहरूसँग रमाइलो गरेँ । कथा र कविताको कार्यशाला लिँदा पनि साह्रै रमाइलो भयो । यसरी नै हाम्रो काठमाडौं कला र साहित्य महोत्सव पनि रमाइलोसँग सम्पन्न भयो ।

फुटबल

निर्वेद शाह
कक्षा १ (अरुण)

फुटबल मेरो सबै भन्दा मनपर्ने खेल हो । फुटबल संसारको सबैभन्दा लोकप्रिय खेल हो । यो खेल दुई खेलाडीका समूहले खेल्छन् । फुटबल खेल मैदानमा खेल्छन् । जसले बढी गोल गर्छ त्यो टिम विजेता हुन्छ । मलाई साथीहरूसँग फुटबल खेल्न सारै मज्जा लाग्छ ।

मेरो सानो परिवार

आरभी ढुंगाना
कक्षा १ (अरुण)

मेरो नाम आरभी ढुंगाना हो । मेरो परिवारमा ४ जना सदस्य छन् । मेरो बुबाको नाम अमित बाबु ढुंगाना हो । उहाँ पैतलिस वर्षको हुनुभयो । उहाँको एउटा सानो व्यापार छ । मेरो आमाको नाम सुजिता कोइराला हो । उहाँ घरमै बसेर हाम्रो हेरचाहा गर्नुहुन्छ । उहाँले मलाई गृहकार्य सिकाउनु हुन्छ । मेरो एउटा दादा पनि हुनुहुन्छ । उहाँ पन्ध्र वर्षको हुनुभयो । मेरो परिवार सानो छ र हामी सबैले एकअर्कालाई धेरै माया गर्छौं ।

खेल्दै, सिक्दै र जित्दै: इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलमा 'खेलकुद सप्ताह' सम्पन्न

हृदय विक्रम थापा
कक्षा: ९ (बबइ)

पहिलो दिन - पुषको चिसो र सुनौलो बिहानीसँगै इम्पेरियल वर्ल्ड स्कूलको प्राङ्गणमा एउटा छुट्टै रौनक छाएको थियो । शैक्षिक व्यस्ततालाई थाती राख्दै विद्यार्थीहरू खेलकुदको माहोलमा निकै उत्साहित देखिन्थे । कार्यक्रमको समुदाहन समारोहमा प्रमुख अतिथि, विद्यालयका अध्यक्ष, प्रधानाध्यापक लगायत अभिभावकहरूको गरिमामय उपस्थिति रहेको थियो । पानसमा दीप प्रज्वलन गरी खेलकुद सप्ताहको औपचारिक घोषणा भएसँगै आकाशमा रङ्गीचङ्गी बेलुन छोडेर शान्ति र एकताको सन्देश प्रवाह गरिएको थियो ।

खेलकुद सप्ताहको पहिलो दिन सबै विद्यार्थीहरू विद्यालयमा भेला भएपछि कार्यक्रम सुरु भयो । त्यस दिन पढाइ नभएकोले विद्यार्थीहरू निकै उत्साहित देखिन्थे । सबैले दिउँसोको खाना खाएपछि सबै विद्यार्थीहरू मार्च पासका लागि तयारी भएर मैदानतर्फ लम्किए । मार्च सुरु हुँदा प्रमुख अतिथि, अतिथि, अभिभावकहरू पनि पहिले नै त्यहाँ उपस्थित भइसक्नु भएको थियो । विद्यालयका चारवटा सदन एमरल्ड, ओपल, ल्यापिस र रुबीका विद्यार्थीहरूले मार्च पास गरेका थिए, जुन हेर्दा निकै रमाइलो र आकर्षक लाग्थ्यो ।

कक्षा १० को परीक्षा भएकाले सबै ससदनका क्याप्टेनहरू उपस्थित हुन सकेनन्, त्यसैले मार्च पासमा उप-क्याप्टेनहरूले मात्र सहभागिता जनाए । मार्च पास समाप्त भएपछि शपथ ग्रहण, रङ्गीन बेलुन उडाउने तथा अतिथिको मन्तव्य कार्यक्रम भयो । कार्यक्रममा प्रमुख अतिथिले विद्यालयले विद्यार्थीका लागि गरेको कामको प्रशंसा गर्नुभयो ।

औपचारिक उद्घाटनको भव्यतापछि खेलमैदानमा प्रतिस्पर्धाको रोमाञ्चक अध्याय सुरु भयो, जहाँ पहिलो दिन फुटबल र बास्केटबलका खेलहरूले विद्यार्थीहरूमा उत्साह भरेका थिए । फुटबलतर्फको पहिलो प्रतिस्पर्धामा ल्यापिस र एमरल्ड सदन बीच कडा प्रतिस्पर्धा भएको थियो भने अर्को खेलमा रुबी र ओपल सदन खेले । जसमा उत्कृष्ट खेल प्रदर्शन गर्दै ल्यापिस र रुबी सदन विजयी हुन सफल भए । फुटबलको जोस सेलाउन नपाउँदै बास्केटबल कोर्टमा रुबी र ल्यापिस सदन बीच प्रतिस्पर्धा भयो । जहाँ आफ्नो कौशल देखाउँदै ल्यापिस सदनले जित हासिल गर्यो । खेलहरूको समापनपछि नास्ता गरेर दिनभरिको विजयको खुसी अति भोलिको नयाँ उत्साह बोकेर विद्यार्थीहरू आ-आफ्नो घरतर्फ लागे ।

निराजन गिरी
कक्षा: नौ (गण्डकी)

दोस्रो दिन - खेलकुद सप्ताहको दोस्रो दिन पनि निकै उत्साहका साथ सम्पन्न भयो । बिहानैदेखि विद्यार्थीहरू विद्यालयको खेल मैदानमा जम्मा भएका थिए । सबैको अनुहारमा उत्साह र खुसी देखिन्थ्यो । कार्यक्रमको सुरुवात शिक्षकहरूको निर्देशनमा भयो । सबै विद्यार्थीहरूलाई खेलका नियमहरू समझाइयो र त्यसपछि खेल प्रतियोगिता सुरु गरियो । दोस्रो दिनको पहिलो प्रतियोगिता बास्केटबल खेल थियो । विभिन्न कक्षाका विद्यार्थीहरूले टोली बनाएर प्रतिस्पर्धा गरेका थिए । खेल निकै रोचक र प्रतिस्पर्धात्मक भयो । खेलाडीहरूले आफ्नो उत्कृष्ट क्षमता प्रदर्शन गरे । दर्शकहरू पनि निकै उत्साहित थिए र आफ्ना साथीहरूलाई ताली बजाएर हौसला दिइरहेका थिए ।

बास्केटबल प्रतियोगिता समाप्त भएपछि केही समय विश्राम गरियो र त्यसपछि सबै विद्यार्थीहरूले दिउँसोको खाना खाए । खानापछि कार्यक्रम पुनः सुरु भयो । दिउँसो भलिबल प्रतियोगिता आयोजना गरिएको थियो । यस खेलमा पनि धेरै विद्यार्थीहरूले सक्रिय रूपमा भाग लिए । दुबै टोलीले निकै राम्रो खेल खेले । खेल मैदानमा रमाइलो वातावरण थियो । साथीहरू, शिक्षकहरू र अन्य दर्शकहरूले खेलाडीहरूलाई उत्साहपूर्वक समर्थन गरिरहेका थिए । खेलकुद प्रतियोगिताले विद्यार्थीहरूबीच मित्रता, सहकार्य र खेल भावना बढाउन ठूलो भूमिका खेलेको थियो । यसले विद्यार्थीहरूलाई स्वस्थ, अनुशासित र सक्रिय बन्न प्रेरणा पनि दियो । यसरी खेलकुद सप्ताहको दोस्रो दिन अत्यन्त रमाइलो, प्रतिस्पर्धात्मक र सम्भनलायक तरिकाले सम्पन्न भयो । यो दिन सबै विद्यार्थीहरूको लागि विशेष र अविस्मरणीय अनुभव बन्यो ।

सम्राट के.सी
कक्षा: नौ (गण्डकी)

तेस्रो दिन - रुबी, ल्यापिस, एमरल्ड र ओपल सदनबिचको रोमाञ्चक सङ्घर्ष र अविस्मरणीय विजयको उत्सव !

वार्षिक खेलकुद महोत्सव २०२५ को तेस्रो दिन विद्यालयको मैदानमा ऊर्जाको बाढी नै आयो ! रुबी, ल्यापिस, एमरल्ड र ओपल यी चारवटा सदनबीचको प्रतिस्पर्धा निकै तीव्र र रोमाञ्चक थियो । तेस्रो दिनमा एथलेटिक्स, भलिबल र फुटबल खेलहरू खेलिएका थिए । हरेक खेलमा विद्यार्थीहरूले नयाँ कीर्तिमान राख्ने सपना बोकेर मैदानमा उत्रिए र अन्तिम चरणका लागि महत्वपूर्ण स्थानहरू सुरक्षित गरे । यो दिनले प्रमाणित गर्‍यो, खेल भनेको केवल जित-हार होइन, यो त साहस र एकताको सुन्दर कथा हो !

तेस्रो दिनको सबैभन्दा रोमाञ्चक पल विजयी खेलाडीहरूलाई प्रमाणपत्र वितरण गर्दाको थियो । मञ्चमा उभिएका विजेताहरूको अनुहारमा फैलिएको चम्किलो मुस्कान, दर्शकहरूबाट गुन्जिएको तालीको स्वरले सबैको मन एकैचोटि उत्साहित बन्यो । यो समारोहले कडा मेहनत, अटल समर्पण र सच्चा खेलाडी भावनाले मात्रै यस्तो खुसी हासिल गर्न सकिन्छ भन्ने कुरा स्पष्टसँगै देखायो । सबै विद्यार्थीले एकअर्कामा बधाइ दिएर आफ्नो घरतर्फ लागे ।

यसरी खेलकुद सप्ताहको दोस्रो दिन अत्यन्त रमाइलो, प्रतिस्पर्धात्मक र सम्भनलायक तरिकाले सम्पन्न भयो । यो दिन सबै विद्यार्थीहरूको लागि विशेष र अविस्मरणीय अनुभव बन्यो ।

रिजेन बुढाथोकी
कक्षा: नौ (गण्डकी)

चौथो दिन - 'वर्षको उत्कृष्ट सदन' बन्यो रुबी सदन अन्तिम दिन फुटबल, बास्केटबल, भलिबल तथा पिकलबलका निर्णायक फाइनल खेलहरू आयोजना गरिएका थिए । यस दिनको नतिजाले वर्षकै सबैभन्दा प्रतिष्ठित उपाधि "वर्ष उत्कृष्ट सदन" कसले जित्ने भन्ने टुङ्गो लगाउने भएकाले सबैको ध्यान खेल मैदानतर्फ केन्द्रित भएको थियो । खेल सप्ताहको अन्तिम दिन सुरु हुँदासम्म ल्यापिस अंक तालिकामा अगाडि रहेको थियो । धेरैजसोले ल्यापिस सदन नै 'वर्ष उत्कृष्ट सदन' बन्ने अनुमान गरेका थिए, तर अन्तिम नतिजा भने अझै सार्वजनिक हुन बाँकी थियो ।

छात्रहरूको फुटबलतर्फ फाइनलमा ल्यापिस सदनले उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै उपाधि आफ्नो पक्षमा पार्न सफल भयो । भलिबलतर्फ पनि ल्यापिस सदनले शानदार खेल प्रदर्शन गर्दै पहिलो स्थान हासिल गर्‍यो । छात्रातर्फ भलिबलतर्फ भने निकै प्रतिस्पर्धात्मक खेल भयो । रुबी सदनले बलियो प्रतिद्वन्द्वी ल्यापिस सदनलाई पराजित गर्दै उपाधि जित्न सफल भयो । उक्त खेलमा रुबी सदनका खेलाडीहरूले उत्कृष्ट समन्वय र रणनीति प्रदर्शन गरेका थिए । पिकलबलतर्फ पनि निकै रोचक प्रतिस्पर्धा देखियो । छात्राहरूको फाइनल खेल एमरल्ड सदनबीच नै भएको थियो र अन्ततः एमरल्ड सदन विजेता बन्न सफल भयो । जुनियर छात्रा पिकलबलमा ल्यापिस सदनले उपाधि जित्यो भने जुनियर छात्र पिकलबलमा ओपल सदन विजेता बन्यो ।

दिनभरि चलेका खेलहरूपछि विद्यालयमा भव्य समापन समारोह आयोजना गरियो । समारोहमा विजेता खेलाडीहरूलाई ट्रफी, मेडल तथा प्रमाणपत्र वितरण गरिएको थियो । सबैलाई सबैभन्दा बढी प्रतीक्षा भने "वर्ष उत्कृष्ट सदन" घोषणाको थियो । विद्यालय परिसरमा उपस्थित विद्यार्थीहरू आफ्नो-आफ्नो सदनको नाम सुनिने आशामा उत्साहित र केही तनावग्रस्त देखिन्थे ।

अन्ततः सबैको धड्कन बढाइदिने क्षण आयो र विद्यालय प्रशासनले वर्षको उत्कृष्ट सदनको घोषणा गर्‍यो । यस वर्षको प्रतिष्ठित "उत्कृष्ट सदन" उपाधि रुबी सदनले जित्न सफल भयो । ल्यापिस सदन दोस्रो स्थानमा रह्यो । उक्त घोषणासँगै रुबी सदनका विद्यार्थीहरू खुसीले भुम्मे भने विद्यालयले समुदायले खेलकुद भावना र मित्रतापूर्ण प्रतिस्पर्धाको उत्सव मनायो ।

आमालाई चिठी

तास्विका चन्द राना
कक्षा २ (सुनकोशी)

आदरणीय मामु
धेरै धेरै सम्भन !

प्यारी मामु हजुरलाई कस्तो छ ? म यहाँ सन्धै छु । म हजुरलाई धेरै सम्भनरहेको छु । म मामाघरबाट छिट्टै आउँछु । म मामाघरमा धेरै रमाइलो गरिरहेको छु । हजुरले मेरो चिन्ता नगरिस्सो । म हिजो मामासँग घुम्न गएको थिएँ । मैले धेरै रमाइलो गरेँ । मैले हजुरलाई एउटा राम्रो लुगा किनदिएकी छु । त्यहाँ आएपछि हजुरसँग त्यो लुगा लगाएको बेलामा घुम्न जाने योजना छ । म छिट्टै आएर हजुरसँग भेट्ने बाचा गर्दछु ।

हजुरकी प्यारी छोरी
तास्विका चन्द राना

मेरो प्यारो नेपाल

अग्रता आचार्य
कक्षा - चार (राप्ती)

मेरो प्यारो नेपाल कति राम्रो
सतहतर जिल्ला भएको देश हाम्रो ।

हिमाल, पहाड, तराई सबै भएको
खोला, नाला, हिमाल सुन्तरताको ।

थरीथरी धर्म हामी सबैको
माया कति राम्रो हामी सबैको ।

मेरो प्यारो नेपाल कति राम्रो
नेपाल हाम्रो कति मजा आएको ।

हामी सबै कति राम्रो खुसी लागेको
मेरो प्यारी नेपाल कति राम्रो ।

देशभक्ति

मौलिक मैनाली
कक्षा पाँच (भेरी)

गर्नुपर्छ देशलाई माया
तब पो देखिन्छ तिमी छाया ।
हेर दायाबाया
हरेकले गर्नुपर्छ नयाँ सृजना ।

गर्नुपर्छ देशभक्ति,
यसको लागि चाहिन्छ शक्ति ।
देशभक्ति गर्नु कर्तव्य हाम्रो
विभूतिले चिनाउँछ देश राम्रो ।

देशभक्ति गर्न चाहिन्छ, तागत,
कतिले बगाए आफ्नो रगत ।
देशमा छन् चम्किला तारा
शाहिदहरू हुन् हाम्रो देशको प्यारा ।

२० वर्ष पछिको मेरो संसार

सुविज्ञ अधिकारी
कक्षा : सात (मेची)

आज बिहान ८ बजे सूर्यको चम्किलो किरणसँगै मेरो रोबोट मलाई उठाउन आयो । म उठेपछि बाहिर हेर्न गएँ र एउटा ठुलो खेतमा ६ वटा रोबोटहरूले लहर बनाएर काम गरिरहेको दृश्य देखेँ । कोठाबाट निस्कनुअघि मैले लकमा कोड हार्ने । बाहिर निस्किएपछि म शौचालय गएँ । विद्युतीय धाराको तातो पानीले हातमुख धोएपछि फेरि कोठामा गएर लुगा लगाएँ । आफ्नो ट्याब्लेट भोलाहामा हाल्नुभन्दा अगाडि मैले ए.आई.को मदतले आफ्नो गृहकार्य सकाएँ ।

त्यसपछि मलाई नास्ता दिन रोबोट आयो । नास्ता खाँदै म मेरो उड्ने विद्युतीय गाडी लिएर विद्यालयतिर लागेँ । विद्यालय पुगेपछि मैले ढोकामा आँला राखेर फिङ्गरप्रिन्ट गरेँ र मेरो हाजिर भयो । हाजिर भएपछि मलाई भित्र जाने अनुमति मिल्यो । साथीहरूसँग भेट भएपछि हाम्रा पहिलो शिक्षक आउनुभयो । उहाँले आफ्नो आँखाबाट प्रोजेक्टर जस्तै गरी पाठ देखाएर पढाउनुभयो । हामीले आज मानिसहरूले २० वर्ष अगाडि प्रयोग गर्ने पानाहरू सङ्कलन गरेर बनेको 'किताब' भन्ने चीजको बारेमा जानकारी लियौँ । कार्यहरू ट्याब्लेट मार्फत दिएपछि शिक्षकले लकमा कोड हानेर बाहिर निस्कनुभयो ।

आज हाम्रो विद्यालयको शैक्षिक भ्रमण थियो । यो भ्रमणमा हामीले एउटा उद्योगको बारेमा जान्न पाउँथ्यौँ । सबै उपस्थित भएपछि हामी उड्ने बसबाट 'वर्महोल' बाट ५ सेकेन्डमै उद्योग पुग्यौँ । उद्योगमा हाम्रा गाइडको नाम ९-६७ थियो । त्यहाँ रोबोटहरूले निकै छिटोछिटो काम गरिरहेका थिए । भ्रमणको अन्त्यमा हामीले एउटा भिडियो हेर्ने, जहाँ २० वर्ष अगाडिको उद्योग र अहिलेको आधुनिक उद्योगबिच तुलना गरिएको थियो । यो भ्रमणमा म धेरै रमाएँ । म घर फर्केदा अबर भइसकेको थियो, त्यसैले छिटो खाना खाएर एकछिन ट्याब्लेट हेरेपछि ढोका लक गरेर सुतेँ ।

घमन्डी काउली

सुदेशना गौचन
कक्षा चार (राप्ती)

काउली टमाटर, आलु, गोलभेंडा र प्याज मिल्ने साथी थिए । सबै मानिसलाई भने काउलीको तरकारी मन पर्थ्यो । त्यसैले काउलीको घमन्ड बढ्यो । काउली टमाटर, आलु, गोलभेंडा, प्याज र अरु तरकारीहरूलाई सबैले मलाई मनपराउँछन् र कसैले पनि तिमीहरूलाई मन पराउँदैन भनेर हँसे जस्काउन थाल्यो । तरकारीहरू एकअर्काका हेरेर जिल्ला परे । कुनैकुनै तरकारीहरूलाई नराम्रो लाग्यो । कुनै तरकारीहरू त रिसिए । एक दिन मानिसहरू काउली पकाउँदै थिए । मानिसहरूले आलु, गोलभेंडा र प्याज हालेर काउली पकाए । तर पकाउँदा काउली त एकलै पाकेछ आलु, गोलभेंडा र प्याज कुनै कुनै लुकेछन् र पाकेनछन् । मानिसहरूलाई अरु तरकारी काँचे भएकाले तरकारी मिठो लागेन र त्यो तरकारी कसैले पनि खाए । काउलीलाई आफ्नो गल्ती थाहा भयो । काउलीलाई लाज लाग्यो । काउलीले तरकारी मिठो हुन अरु तरकारीको पनि सहयोग चाहिने कुरा बुझ्यो । उसले सबै तरकारीसँग माफी माग्यो । सबै तरकारीहरू काउलीको साथी बने । काउलीलेपनि अबदेखि घमन्ड नगर्ने वाचा गर्‍यो ।

मेरी आमा

अराज एन्टोन बास्तोला
कक्षा ६ (वरुण)

मेरी आमाको नाम रितिका बास्तोला हो । उहाँको जन्म दोलखा जिल्लाको जिरी भन्ने सुन्दर ठाउँमा भएको थियो । आमाको बाल्यकाल गाउँकै प्राकृतिक वातावरणमा बित्यो । पहाडको ग्रामीण परिवेश भएकाले उहाँको बाल्यकाल निकै मिहिनेत र सङ्घर्षपूर्ण रह्यो । आमाको आफ्नो प्रारम्भिक शिक्षा गाउँकै विद्यालयबाट सुरु गर्नुभयो । त्यही विद्यालयबाट एस.एल.सी. उत्तीर्ण

गरेपछि थप शिक्षा हासिल गर्ने उद्देश्यले उहाँ काठमाडौँ आउनुभयो । गाउँमा बसेर पढ्दा अहिलेको जस्तो सुख-सुविधा नभए तापनि आमाले निकै कठिन परिश्रम गरेर आफ्नो पढाइलाई अगाडि बढाउनुभएको थियो । मेरी आमा निकै मिलनसार र दयालु स्वभावको हुनुहुन्छ । उहाँ अरुसँग छिट्टै घुलमिल हुन सक्ने र समाजमा सबैलाई मिलाएर लैजान सक्ने क्षमता राख्नुहुन्छ । परिवारको हेरचाह गर्ने र सबैलाई माया बाँड्ने उहाँको मुख्य विशेषता हो । उहाँको यही निःस्वार्थी र सहयोगी भावनाले गर्दा परिवारमा सधैं खुसी छाएको छ । आमाले आफ्नो सम्पूर्ण अमूल्य समय र शक्ति हामीलाई हुर्काउन र शिक्षित बनाउनमा खर्च गर्नुभयो । उहाँले कुनै विशेष पेसा अङ्गाल्नुभन्दा पनि परिवारको उज्वल भविष्यलाई नै आफ्नो मुख्य जिम्मेवारी ठान्नुभयो । आमालाई अन्य कुरामा खासै रुचि नभए पनि उहाँको हातमा एउटा जादु छ । उहाँले बनाउनुहुने खानाका परिकारहरू निकै स्वादिला र मीठा हुन्छन् ।

मेरो दैनिकी

समिक काफ्ले
कक्षा ९ (अरुण)

म बिहान उठेर सबै भन्दा पहिला मेरो परिवारलाई शुभ प्रभात भन्नु । त्यसपछि म मेरो मामुसँग पूजा गर्छु । अनि म तयार हुन्छु, जुता लगाउँछु र ड्राइबर दाइसँग विद्यालय जान्छु । विद्यालयमा पढेर म घर आउँछु हातमुख धोएर, खाना खाएर म एकछिन मेरो कुकुरहरूसँग खेल्छु । मेरो कुकुरहरूको नाम जिन्जर र कोको हो । त्यसपछि म गृहकार्य गर्छु । अनि म आफ्नो परिवारसँग कुरा गरेर भगवानको नाम लिएर सुत्छु ।

बालबालिकाको शिक्षामा अभिभावकको भूमिका

उज्वलभक्त श्रेष्ठ
कक्षा सात (महाकाली)

शिक्षा व्यक्तिको सर्वाङ्गीण विकासको लागि मूल आधार हो । यसले समाजमा समानता ल्याउन र जनचेतना जगाउन महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छ । आजको आधुनिक युगमा शिक्षा बिना केही पनि सम्भव छैन भन्ने कुरा हामी अभिभावकले बुझ्न र आफ्ना बालबालिकालाई बुझाउनु अत्यन्त जरुरी छ । शिक्षाले नै अज्ञानताको अन्धकारलाई हटाएर ज्ञानको ज्योति छर्दछ । जुनसुकै काम गर्न वा सफलताको शिखर चुम्न शिक्षाको महत्व अतुलनीय छ । यसले मानिसमा आत्मविश्वास बढाउँछ र आफूसँग भएको क्षमतालाई सही ठाउँमा प्रयोग गर्न सिकाउँछ । शिक्षाकै माध्यमबाट समाजमा व्याप्त अन्धविश्वास र जातिभेद जस्ता कुप्रथाहरू हटाएर एउटा सभ्य र अनुशासित समाज निर्माण गर्न सकिन्छ ।

धेरैलाई लाग्न सक्छ कि बालबालिकालाई विद्यालय पठाउनु मात्रै शिक्षा हो, तर वास्तवमा शिक्षाको सुरुवात घरबाटै हुन्छ । बालबालिकालाई विद्यालय पठाउनुको साथै उनीहरूलाई घरमा अनुशासित बनाउनु, दुलालाई आदर र सानालाई माया गर्न सिकाउनु पनि शिक्षाकै एउटा पाठ हो । अभिभावकले आफ्ना छोराछोरीलाई समाजमा सही र गलत छुट्याएर जीवन बिताउन

दैनिकी

सरिना तामाङ
कक्षा - पाँच (भेरी)

मिति: २०८२ फागुन १४ गते, बिहीबार

आज बिहान सात बजे मेरो आँखा खुलेछ । म हतार हतार उठेँ । उठेपछि मैले मेरो नित्यकर्म गरेँ र हातमुख धोएँ । त्यसपछि मैले नास्तामा बिस्कुट र दूध खाएँ । नास्ता खाइसकेपछि म विद्यालय जानका लागि तयार भएँ । म बाटोमा हिँडे जाँदा हिलोमा चिप्लिएँ, तर म फेरि उठेर हिँडे विद्यालय पुगेँ । विद्यालय पुगेपछि मैले मेरा साथीहरूलाई भेटेँ । आज विद्यालयमा बास्केटबल प्रतियोगिता भएकाले म निकै उत्साहित थिएँ, तर मलाई अलि डर पनि लागेको थियो । हाम्रो बास्केटबल प्रतियोगिता बिहान ९:०० बजे सुरु भयो । सुरुमा अर्को विद्यालयले राम्रो खेलेरहेको थियो, तर हामीले पनि उनीहरूलाई हराउने प्रयास गरिरहेका थियौँ । हाम्रो खेल आधा समयसम्म निकै रोमाञ्चक भयो । त्यस समयमा हाम्रो र उनीहरूको अङ्क बराबर १४-१४ भएको थियो । तर अर्को विद्यालयका एक जना विद्यार्थी खाना खान गएका कारण खेल केही समयका लागि रोकियो । उनीहरूलाई समयको राम्रोसँग जानकारी नभएकोले खेल ढिला भयो । खेल बराबर अङ्कमा टुङ्गियो । त्यसपछि हामी कक्षामा गयौँ र खाना खायौँ । कक्षा सकेपछि हामीले केही समय पढ्यौँ । पढाइ सकेपछि म घर फर्किएँ । घर पुगेपछि मैले आज भएको बास्केटबल प्रतियोगिताको बारेमा मेरी आमालाई बताएँ । आमाले मेरो कुरा सुनेर खुसी हुनुभयो । त्यसपछि मैले मेरो गृहकार्य गर्न बसेँ । गृहकार्य सकेपछि केही समय किताब पनि पढेँ । बेलुका म मेरी आमासँग बजार गएँ । बजारबाट फर्किएपछि आमालाई खाना पकाउन थोरै सहयोग गरेँ । खाना खाइसकेपछि मैले दाँत माभेँ र राति सुत्न गएँ ।

पुस्तक समीक्षा

बुज भट्टराई
कक्षा चार (नारायणी)

पुस्तकको नाम: यः मरि
लेखक तथा चित्रकार: कृपा तामाकार

मैले जाडो महिनाको बिदामा यः मरि पुस्तक पढें। यः मरि पुस्तक पढ्न सुरु गर्दा चाकु र चामल दुबै साथी हुनु भन्ने मैले अनुमान गरेको थिएँ। तर पुस्तक पढ्दै जाँदा चाकु र चामलको भग्गडा हुने रहेछ भन्ने थाहा पाएँ। यो पुस्तक पढ्दा यमरी कसरी बनाइन्छ भन्ने जानकारी पाउँदा मलाई धेरै रमाइलो लाग्यो।

यस पुस्तकका प्रमुख पात्रहरू अमर, मापा र मीनु हुन्। सहायक पात्रहरू भिखारी, आमा, बुवा र जुखुवा रहेका छन्।

मलाई सबैभन्दा मनपर्ने पात्र भने भिखारी हो। कथामा मलाई भिखारी मन पर्‍यो किनभने भगवान भिखारीको रूपमा आएका थिए।

यो पुस्तकले भगवान जुनसुकै रूपमा पनि आउन सक्छन् भन्ने सन्देश दिन्छ। साथै, हरेक मानिसको मनमा भगवानको बास हुन्छ भन्ने कुरा पनि देखाउँछ। पुस्तकमा पनि भिखारी को मनमा भगवान रहेछन्, त्यसैले हामीले सबै मानिसलाई सम्मान गर्नुपर्छ र आवश्यक परेका मानिसहरूलाई सहयोग गर्नुपर्छ।

एरोन र हराएको फुटबल

एरोन बन्जन
कक्षा : ६ (वरुण)

शनिबारको बिहान थियो। एरोन निकै उत्साहित थियो किनकि उसले आफ्नो बचत गरेको पैसाले एउटा नयाँ फुटबल किनेको थियो। उसले आफ्ना साथीहरू रायन र आरजुसँग मैदानमा गएर खेल्ने योजना बनायो। मैदानमा केही बेर खेलेपछि उनीहरूलाई तिर्खा लाग्यो। फुटबल मैदानमै छोडेर उनीहरू नजिकैको पसलमा पानी पिउन गए तर, पानी पिएर फर्कँदा मैदानमा फुटबल थिएन। एरोन निकै दुःखी भयो र सबै मिलेर वरिपरि फुटबल खोज्न थाले। खोज्दै जाँदा एरोनले टाढा केही साना भाइहरू फुटबल खेलेरहेको देख्यो। त्यो फुटबल ट्याक्के एरोनकै जस्तो थियो। एरोन उनीहरू नजिकै गयो र फुटबल उठाएर हेर्‍यो। फुटबलमा एरोनकै नाम लेखिएको थियो। भाइहरूले आफूले चोरेको नभई मैदानमा अलपत्र भेट्टाएर लगेको बताए। उनीहरू निकै डराएका थिए। सुरुमा एरोनलाई रिस उठे पनि उनीहरूको डराएको अनुहार देखेपछि उसले शान्त भएर माफ गरिदियो। एरोनले उनीहरूलाई अर्को पटकदेखि कसैको सामान सोधेर मात्र लिन सम्झायो। आफ्नो फुटबल फिर्ता पाएपछि एरोन खुसी भयो। साथी रायनले पनि एरोनको यो राम्रो व्यवहारको प्रशंसा गर्‍यो।

मेरो बाबा

क्रिस्टिन खतिवडा
कक्षा १ (अरुण)

मलाई मेरो बाबा मनपर्छ। उहाँले मलाई घुम्न लैजानु हुन्छ। उहाँले मलाई केक र खेलौना किनिदिनु हुन्छ। मलाई मःम, पिजा खान लगनुहुन्छ। मलाई मेरो बाबाले धेरै माया गर्नु हुन्छ। म पनि मेरो बाबालाई धेरै माया गर्छु। उहाँसँग कुरा गर्न, खान, घुम्न मलाई धेरै रमाइलो लाग्छ।

पसलेसँग गरेका संवाद

बियासा के.सी.
कक्षा २ (सुनकोशी)

बियासा : साउजी मलाई एउटा बन्टी चकलेट दिनुस् ना
पसले : बन्टी.... (अचम्म मान्दै) कस्तो बन्टी चकलेट भनेको नानी ?
बियासा : लौ! बन्टी चकलेट भनेको थाहा छैन हजुरलाई ?
पसले : थाहा छैन नि मलाई, नानी म बुढोलाई के थाहा छ र ?
बियासा : खै! चकलेटको बट्टा देखाउनुस् त! म आफैँ हेर्छु।
पसले : ल यहाँ छ बट्टाहरू कुन चाहिँ हो बन्टी भनेको चकलेट आफैँ हेर त !
बियासा : हस् हस् अम्.... यहि त हो नि हेर्नुहोस् त! यहाँ बन्टी लेखेको छ।
पसले : ह्यातेरी! यो पो हो ? अंग्रेजी खासै आउँदैन नि मलाई।
बियासा : हा.. हा.. हा.. हो र साउजी ? मलाई त यो चकलेटको कति पर्छ भनेर पनि थाहा छ।
पसले : कति बाठी होलिन् यो नानी त।
बियासा : हुनु परेन त साहुजी! अबदेखि कसैले बन्टी चकलेट दिनुस् भन्दा नबिर्सिनु है।
पसले : हस हस्, अब म कहिले पनि बिर्सिदिन।

अनुभवको सङ्गालो

शुहासी पौडेल
कक्षा: ७ (मेची)

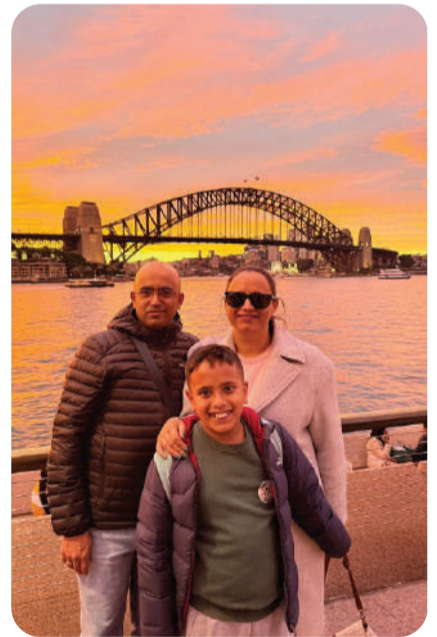
इम्पेरियल वर्ल्ड विद्यालय र श्री जनक माध्यमिक विद्यालयको संयुक्त आयोजनामा सञ्चालित दुई दिने विद्यार्थी आदान-प्रदान कार्यक्रम निकै उपलब्धिपूर्वक र अविस्मरणीय रह्यो। पहिलो दिन बिहान ९:०० बजे जनक मा.वि.का विद्यार्थीहरूलाई स्वागत गर्दै कार्यक्रमको सुरु भयो, जहाँ उनीहरूले विद्यालयको अवलोकन गरे। आधा घण्टापछि दुवै विद्यालयका विद्यार्थीहरूबिच अङ्ग्रेजी भाषाको महत्व र नेपालमा यसको स्थापनाका विषयमा केन्द्रित रहेर 'अङ्ग्रेजी सत्र' सञ्चालन गरियो। बौद्धिक छलफलपछि दुवै विद्यालयका छात्र तथा छात्राहरूबिच फुटबल र बास्केटबलको मैत्रीपूर्ण खेल भयो, जसले आपसी सम्बन्धलाई अझ प्रगाढ बनायो। खेलपछि हामीले 'स्पेयर पाटर्स' नामक प्रेरणादायी चलचित्र हेर्‍यो र साँझ आरती हेर्न तथा आशीर्वाद थाप्न इस्कन मन्दिर गयौं। त्यहाँ नाचगान र रमाइलो गरेपछि हामी बुढानिलकण्ठ मन्दिरको दर्शन गरी विद्यालय फर्कियो। रातको समयमा क्याम्प फायर गर्दै टेन्टमा सुत्नु हाम्रो लागि एउटा नयाँ र साहसिक अनुभव थियो।

दोस्रो दिनको सुरुवात बिहान ५:०० बजे भयो। तातो आगो तापेर फ्रेस भएपछि हामी तारुभरीतर्फ हाइकिङमा निस्कियो। डाँडाको स्वच्छ वातावरणमा बिहानी खाजा खाएपछि हामीले त्यहाँ बसेर योगा गर्‍यो र प्रकृतिका सुन्दर दृश्यहरूलाई चित्रमा उतार्यौं। त्यसपछि तारुभरी गाउँको भ्रमण गर्दै विभिन्न सामाजिक क्रियाकलापमा सहभागी भएर हामी विद्यालय फर्कियो। कार्यक्रमको अन्त्यमा उत्कृष्ट प्रस्तुतीकरण दिइयो र सहभागीहरूलाई पुरस्कार वितरण गर्दै यो दुई दिने सुखद कार्यक्रमको समापन गरियो।

मेरो अष्ट्रेलिया भ्रमण

आयुग भट्ट
कक्षा : ६ (महाकाली)

म गत जुलाई महिनामा अष्ट्रेलियाको भ्रमणमा गएको थिएँ। यो मेरो पहिलो भ्रमण भने थिएन यसअघि पनि अष्ट्रेलिया गइसकेको हुनाले मलाई त्यहाँका धेरै ठाउँहरूको बारेमा पहिले नै जानकारी थियो। हाम्रो यसपालिको यात्रा मलेसियाको राजधानी क्वालालम्पुरमा ट्रान्जिट हुँदै अष्ट्रेलियाको सिड्नी सहरतर्फ तय भएको थियो। सिड्नी पुगेपछि हाम्रो बसाई 'मिन्टो' भन्ने ठाउँमा रहेका आफन्तको घरमा भयो। आफन्तको घरमा बस्दा मैले 'भी-आर हेडसेट' लगाएर नयाँ प्रविधिको अनुभव गर्ने र रमाइलो गर्ने अवसर पनि पाएँ। भ्रमणका क्रममा हामीले सिड्नीका विभिन्न चर्चित ठाउँहरूको अवलोकन गर्‍यो। हामी अष्ट्रेलियाको प्रसिद्ध सपिड मल 'वेस्टफिल्ड' गयौं, जुन हर्ट्सभिलमा अवस्थित छ। त्यहाँ हामीले केही सामानहरू किनमेल गर्नुका साथै घुमघाम पनि गर्‍यो। अष्ट्रेलियामा यताउता आवतजावत गर्न हामीले ट्रेन र रेलवेको प्रयोग गरेका थियौं, जसको यात्रा निकै व्यवस्थित र रमाइलो लाग्यो। हामी अष्ट्रेलियाको अर्को सुन्दर र ऐतिहासिक ठाउँ 'ला पेरुज' घुम्न गयौं। त्यसपछि हामी विश्वप्रसिद्ध 'बोन्डाई बिच' पुगेर समुन्द्री किनारको मज्जा लियौं र त्यहाँ पौडी खेलेर निकै रमाइलो गर्‍यो। सिड्नीको भ्रमण 'सर्कुलर क्वे' नगई अधुरो हुन्छ, जहाँबाट विश्वप्रसिद्ध 'सिड्नी ओपेरा हाउस' र 'सिड्नी हार्बर ब्रिज' स्पष्ट देखिन्छन्। हामीले यी दुवै प्रसिद्ध स्थलहरूको नजिकै पुगेर भ्रमण गर्‍यो। खानपिनका लागि हामी डोमिनोज र म्याकडोनाल्ड्स जस्ता अन्तर्राष्ट्रिय रेस्टुरेन्टहरूमा पनि गयौं। अष्ट्रेलियाको भ्रमण सकेर फर्कने क्रममा हामी पुनः मलेसियाको क्वालालम्पुरमा रोकियो। मलेसियामा हामीले 'बातु केभ्स' को भ्रमण गर्‍यो। त्यहाँको प्राकृतिक सुन्दरता निकै लोभलाग्दो थियो। मलेसियाका मानिसहरू अत्यन्तै दयालु पाएँ र त्यहाँको सफा वातावरण एवं मिठो खानेकुराले मेरो मन जित्यो। यसरी अष्ट्रेलिया र मलेसिया दुवै देशको भ्रमण मेरो लागि निकै अविस्मरणीय र सुखद रह्यो।

कुरिलो रोपन क्रियाकलाप

इभा देवकोटा
कक्षा चार (नारायणी)

मिति २०८२ फागुन १५ गते शुक्रबार हामी कक्षा ४ का विद्यार्थीहरू कुरिलो रोपण क्रियाकलापमा सहभागी भयौं। हामीले नेपाली विषयमा कुरिलो खेतीको बारेमा पढिरहेका थियौं। त्यसैले कुरिलोको बारेमा राम्रोसँग थाहा पाउन हामी यो क्रियाकलापमा सहभागी भयौं।

मलाई कुरिलो रोपण धेरै रमाइलो लागेको थियो। मैले कुरिलोको बिउ पहिले कहिल्यै देखेको थिएँ। कुरिलोको बिउ सानो र कालो हुँदो रहेछ। कुरिलो रोपणका लागि हामी विद्यालयको करेसाबारीमा गयौं। गुरुआमाले कुरिलो रोपण चाहिने सामग्रीहरूको बारेमा बताउनुभयो। हामी लाइनमा बस्यौं। माली दाइले कपमा माटो हाल्न मद्दत गर्नुभयो। त्यसपछि गुरुआमाले हामीलाई बिउ रोपण लगाउनुभयो। मैले पहिलो पटक कुरिलो रोपेको थिएँ। हामीले कुरिलो रोपेर खुसी हुँदै कप लिएर हाम्रो कक्षाको अगाडि राख्यौं। अब हामी दिनदिने पानी हाल्नेछौं र कुरिलो कसरी उमिन्छ र ठूलो हुन्छ भनेर हेर्नेछौं।

विद्यालय

आयांथा रेग्मी
कक्षा चार (राप्ती)

बिहान सबेरै उठेर दूध नास्ता खाएर। म त बसमा चढेर विद्यालय जान्छु रमेर।

भोलामा किताब बोकेर कक्षामा धेरै पढेर। साथीसँग खेलेर विद्यालय बस्छु रमेर।

विद्यालय मेरो राम्रो छ राम्रो कुरा सिकिन्छ। पढ्न लेख्न सिकिन्छ नाच्च र गाउन सिकिन्छ।

Student's Art

Aarav Acharya, IV Narayani, Gautam Buddha, Graphite Pencils on Paper

Aarya Tara Shrestha, IV Narayani Still Life, Colored Pencils on Paper

Kunjan Pandey, V Bheri, Sunset Acrylic on Canvas

Nirukta Kattel, IV Narayani, Still Life, Colored Pencils on Paper

Neevan Tamang, VII Karnali, The Foods, Acrylic on Canvas

Tishya Gnyawali, III Trishuli, Silhouette Art, Colored Pencils on Paper

Prathika Rana, VIII Indrawati, Light House, Acrylic on Canvas

Aayan Shrestha, VI Barun, Dino House, Acrylic on Canvas

Ichhuk Bhandari, VII Mechi, Bhairav, Acrylic on Canvas

Priyanjali Sherchan, IX Babai, Tenz, Mixed Media on Paper

Projita Khanal, VII Karnali, Aurora Caffe, Acrylic on Canvas

Norzin Sherpa, VIII Indrawati, Silent Growth, Acrylic on Canvas

Sashwat Acharya, IV Narayani, Mushroom, Coloured Pencils on Paper

Students of Grade V, Girl with the Pearl Earing, Collage on Paper

Saizmine Basnet, VII Mechi, Harmony, Acrylic Markers on Paper

Yuvan Guruung, III Marshyangdi, Silhouette Art, Colored Pencils on Paper

Jason Kunwar, VIII Indrawati, Faces, Acrylic on Canvas

Stutee Sangroula, IX Gandaki, Perfection, Acrylic on Canvas

Students of Grade V, Woman, Collage on Paper

Jayson and Prayansh, II Sunkoshi, Buildings Around Us, Mixed Media on Paper

Nima D. Sherpa, IV Narayani, Still Life, Colored Pencils on Paper

Shaan Adhikari, VI Barun, House, Acrylic on Canvas

Students of II Sunkoshi, Houses, Clay Work

Lakeisha Khadgi, VII Karnali, Untitled#9, Acrylic on Canvas

Activities

Basant Panchami celebration at Imperial World School
A day filled with Saraswati Puja, wisdom, and joyful learning.

From classroom creativity to World Cup Dreams
Young artists shining in the Hyundai Global Art Contest!

A game of friendship, teamwork, and sportsmanship
Building bonds beyond the classroom.

Young readers turning stories into confident voices
A joyful celebration of reading and expression.

Young voices, timeless stories come alive.
A proud moment celebrating creativity and our special book launch.

Literature as a living voice
Inspiring dialogue connecting generations through words.

From words to emotions—exploring the journey of poetry
An inspiring session on creative expression and meaning.

Exploring ideas and expression in literary writing
Inspiring young writers to think, create, and express.

The art of storytelling Inspiring students to craft and share stories with confidence.

The story of nature through art
Inspiring students to observe, interpret, and create.

Medals, minds, and milestones
Celebrating our students' outstanding achievements at the World Scholar's Cup!

Supporting health and awareness
HPV vaccination camp empowering our students and community.

Small hearts, big impact
Grade 4 students spreading kindness and compassion.

Proud journey to the finals
U-14 Futsal team showing passion, teamwork, and sportsmanship.

A week of creativity, colors & collaboration
Students exploring art, imagination, and teamwork.

Exploring science & communication in action
Grade 2 students learning beyond the classroom.

TPD Session: Enhancing student learning & teacher well-being
Focusing on assessment, balance, and school transformation.

Reaching new heights
Grade VI & VIII students embracing leadership, teamwork, and adventure.

Small hands, big creations
Grade 1 students exploring creativity and imagination.

Practice, play, progress
Our futsal team showcasing teamwork and sportsmanship.

Trekking towards leadership & discovery
Grade 9 & 10 students exploring nature, teamwork, and growth.

Learning takes flight
Grade 1 students exploring technology and aviation.

Exploring local products & real-world learning
Grade 3 students discovering local industries and economy.

Inspiring journeys of our alumni
From aspirations to achievements, motivating the next generation.

Raising resilient children
Parent Academy Session 4 on connection, communication, and mindful parenting.

Grade 1 Guest Session
Learning about money with Mr. Kiran Pandit.

Learning beyond classrooms
Students enjoying exchange, collaboration, and discovery.

Staff School Picnic
Moments of fun, laughter, and togetherness.

Celebrating Women's Day
Honoring strength, inspiration, and achievements.

Robotics in Action
Hands-on training for Pi Day Exhibition.

Celebrating Math & Innovation
Highlights from Pi Day Math Conference 2026.

Math in Action!
Highlights from Pi Day Math Exhibition 2026

Math in Dialogue
Highlights from Pi Day Conference Panel Discussion 2026.

Exploring Math Beyond the Classroom
Highlights from Pi Day Conference 2026 Session.

Empowering Safe Schools & Children
Highlights from Women's Day Discussion.

Friendly Futsal Fun
IWS vs Genius IB World School